Родная газета на роднай мове

ЗВЯЗДА

БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

29 ЛІСТАПАДА 2007 г. ЧАЦВЕР

№ 227 (26092)

Кошт 380 рублёў

ВЫДАЕЦЦА З 9 ЖНІЎНЯ 1917 Г.

Аляксандр КОСІНЕЦ:

«Зніжэнне напружанасці на рынку працоўнай сілы адбылося ў 27 з 29 малых гарадоў»

Учора адбылося сумеснае пасяджэнне палат Нацыянальнага сходу, падчас якога на пытанні парламентарыяў адказалі члены ўрада. З асноўным дакладам, які быў прысвечаны сацыяльнай палітыцы ў краіне, выступіў намеснік прэм'ер-міністра Аляксандр Косінец.

Паводле яго слоў, сярэдняя заработная плата ў студзені—кастрычніку павялічылася да ўзроўню адпаведнага перыяду мінулага года на 18 працэнтаў і склала 688 тыс. рублёў. У кастрычніку яна склала 738 тыс. Пры гэтым «сярэднедушавы мінімальны спажывецкі бюджэт сям'і з чатырох чалавек у кастрычніку склаў 289 тыс. рублёў». У студзені—верасні «зніжэнне напружанасці на рынку працоўнай сілы адбылося ў 27 з 29 малых гарадоў». Узровень беспрацоўя сёння складае 1 працэнт пры прагнозе 1,5—2 працэнты ад эканамічна актыўнага насельніцтва.

На тэрыторыях, якія былі забруджаны радыяцыяй, сёння пражывае 1 млн 300 тыс. чалавек. Пры гэтым «урад надае вялікую ўвагу выкананню мерапрыемстваў Дзяржаўнай праграмы па пераадоленні наступстваў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС». Так, у 2007 годзе на мерапрыемствы ў рамках праграмы выдзелена 647 млрд рублёў.

Бясплатным харчаваннем забяспечана больш за 168 тыс. дзяцей, якія навучаюцца ва ўстановах адукацыі на забруджаных тэрыторыях. Намеснік прэм'ер-міністра нагадаў, што 17 снежня ўступіць у сілу Закон «Аб сацыяльных ільготах, правах і гарантыях асобных катэгорый грамадзян». У выніку ўпарадкавання льгот вызваляецца 158 млрд 800 млн рублёў. «Яны накіроўваюцца на аказанне адраснай дапамогі насельніцтву, праведзенне дадатковых мерапрыемстваў па рэабілітацыі тэрыторый, якія пацярпелі ад аварыі на Чарнобыльскай АЭС, а таксама на рэалізацыю дзяржпраграм у сферы мацярынства і дзяцінства».

Для аказання дзяржаўнай адраснай сацыяльнай падтрымкі насельніцтву распрацаваны праект указа Прэзідэнта Беларусі. Ён, у прыватнасці, прадугледжвае «павелічэнне крытэрыю патрэбы пры аказанні адраснай дапамогі малазабяспечаным у выглядзе штомесячнай дапамогі з 60 да 100 працэнтаў бюджэту пражытковага мінімуму. Аднаразовай дапамогі — з 60 да 120 працэнтаў БПМ». Колькасць атрымальнікаў адраснай сацыяльнай дапамогі павялічваецца да 200 тыс. чалавек. У 2006 годзе іх было 57 тыс. 800 чалавек.

Плануецца змяніць умовы прадастаўлення безнаяўных жыллёвых субсідый. Так, яны будуць давацца, калі сума платы за карыстанне жылым памяшканнем і за камунальныя паслугі перавышае 20 працэнтаў сукупнага даходу сям'і для грамадзян, якія жывуць у гарадах і пасёлках гарадскога тыпу, 15 працэнтаў — для грамадзян, якія жывуць у вёсцы. «Гэта будзе садзейнічаць практычнай рэалізацыі права вясковых жыхароў на грашовы від сацыяльнай падтрымкі». Колькасць сем'яў, якія атрымаюць такое права — 160 тыс. 600 чалавек. «Такім чынам яна павялічваецца з 97 тыс. 900 чалавек».

Будуць забяспечаны тэхнічнымі сродкамі перамяшчэння інваліды трэцяй групы, якія маюць сукупны даход менш за 100 працэнтаў БПМ, а таксама дзеці-інваліды ва ўзросце да 18 гадоў. «Мяркуецца павялічыць стыпендыяльны фонд для аплаты працы студэнтаў, якія маюць патрэбу».

«Нараджальнасць за 10 месяцаў павялічылася і склала 10,7 на тысячу жыхароў. Такі паказчык мы планавалі да 2011 года. Але ён ужо дасягнуты». Смяротнасць склала 13,7 на тысячу жыхароў. Гэта на 3,6 працэнта менш у параўнанні з такім жа перыядам 2006 года. Смяротнасць немаўлят у Беларусі зараз, паводле слоў намесніка прэм'ер-міністра, — самая нізкая сярод краін СНД і «ўваходзіць у пяцёрку лепшых паказчыкаў свету».

Апошнім часам быў прыняты шэраг мераў па сацыяльнай падтрымцы і абароне моладзі. «Да іх адносіцца гарантыя прадастаўлення дзяржаўнай першага працоўнага месца. Вынік мераў, якія прымаюцца, — зніжэнне колькасці беспрацоўнай моладзі». Сёлета ў краіне было падрыхтавана 72 тыс. спецыялістаў з вышэйшай адукацыяй, 44 тыс. — з сярэдняй. Намеснік прэм'ер-міністра дадаў пры гэтым, што зараз «за кошт бюджэтных сродкаў навучаецца 39 працэнтаў студэнтаў, а на ўмовах платы — 61». Урад непакоіць, што ў шэрагу навучальных устаноў забяспечанасць месцамі ў інтэрнатах складае менш за 50 працэнтаў.

Што датычыцца сферы аховы здароўя, то сёння ў краіне не хапае 4260 урачоў. Пры гэтым «прыняты меры па павелічэнні абітурыентаў у медыцынскія ВНУ. У 2008 годзе прыём за кошт сродкаў бюджэту будзе павялічаны да 2100 чалавек». Тым не менш ліквідацыю дэфіцыту ўрачоў улады чакаюць толькі да 2013 года. Другая галоўная праблема беларускай медыцыны — вялікая нагрузка на ўрачоў, якія вядуць амбулаторны прыём. «Па даручэнню ўрада ў 2007 годзе пачата распрацоўка навукова абгрунтаваных нормаў нагрузкі. Гэта павысіць якасць, эфектыўнасць і даступнасць медыцынскай дапамогі».

Сяргей КУЗНЯЦОЎ.

Партызанская зямлянка-друкарня газеты «Звязда»

Учора ў Дзяржаўным музеі гісторыі Вялікай Айчыннай вайны пры падтрымцы Міжнароднага цэнтра інтэграцыйнай інфармацыі, Грамадскага прэс-цэнтра Дома прэсы і часопіса «Журналіст» адбылася прэс-прэзентацыя новай інтэрактыўнай экспазіцыі «Партызанская зямлянка-друкарня газеты «Звязда».

Барыс АЛЕКСАНДРОВІЧ, сын наборшчыка падпольнай «Звязды», паказвае тэхналогію працы на друкаваным станку часоў Вялікай Айчыннай вайны.

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

У прэс-прэзентацыі ўзялі ўдзел ветэраны беларускай журналістыкі, ветэраны Вялікай Айчыннай вайны, прадстаўнікі грамадскасці Любанскага раёна, дзе на востраве Зыслаў у гады Вялікай Айчыннай вайны, са студзеня 1943 года, выдавалася «Звязда», а таксама школьнікі і студэнты, якія займаюцца патрыятычна-пошукавай і краязнаўчай работай. Новая экспазіцыя — завяршальны акорд сумеснага праекта газеты «Звязда» і музея гісторыі Вялікай Айчыннай вайны «Радок «Звязды» ў гісторыі краіны», прысвечанага 90-годдзю найстарэйшай газеты краіны. Больш падрабязна пра гэту падзею ў культурным жыцці краіны мы раскажам у наступным нумары газеты.

Таццяна ПАДАЛЯК.

МАЛЫЯ ГАРАДЫ — ВЯЛІКАЯ БУДУЧЫНЯ

Малыя гарады... Нягледзячы на тое, што пазначаныя яны на картах не самым прыкметным чынам, кожны, нібы маленькая кропелька вады яскрава адлюстроўвае ўсю шырыню часу. У партрэтах гэтых гарадоў выразна бачныя падзеі мінуўшчыны, прыкметы будучыні, наш агульны шлях у гісторыі.

Варта падысці да сцен аднаўленага будынка старажытнай Нясвіжскай ратушы, каб пачуць застылыя ў архітэктурных формах галасы далёкіх стагоддзяў. Вакол — дагледжаныя вуліцы, прыгожыя фасады будынкаў. Тыя ж самыя далёкія часы натхняюць і сённяшніх творцаў. Аляксей Сапажкоў з Мсціслаўля як мастак бачыць у гісторыі свайго горада шмат тэмаў — каліграфічнае пісьмо, якім ён авалодвае, таксама здольнае распавесці пра культурную спадчыну землякоў-гараджан.

Прыкметы сучаснасці, абрысы заўтрашняга дня нельга не заўважыць там, дзе працуюць службы, якія забяспечваюць штодзённыя патрэбы жыхароў маленькіх гарадоў. Так, напрыклад, калектывам РУП «Чэрвеньская ЖКГ» шмат зроблена, каб больш надзейным і танным стала ацяпленне ў кватэрах. Тут укаранёна новае абсталяванне, якое «выдае» цеплыню на мясцовых відах паліва.

Яўген ПЯСЕЦКІ.
Фота аўтара.

(Працяг тэмы на 2-й стар.)

А на мой погляд...

Чалавек павінен адчуваць сябе камфортна ў любой вёсцы

Трэба дома бываць часцей, трэба дома бываць не госцем... Не сакрэт, што многія жыхары вялікіх гарадоў калі не ў першым, дык, прынамсі, у другім пакаленні з'яўляюцца ўраджэнцамі невялікіх сельскіх населеных пунктаў, малых гарадоў. Сувязі з імі яны падтрымліваюць праз, магчыма, не заўсёды частыя паездкі на сваю малую радзіму. Пасля «агнёў вялікіх гарадоў» (у прамым і пераносным сэнсе слова) нейкія праблемы мясцовага жыцця могуць падавацца ім, з аднаго боку, суб'ектыўна перабольшанымі, з другога — менавіта такі крытычны позірк іншым разам можа быць самым карысным і аб'ектыўным.

Што да саміх карэнных насельнікаў невялікіх населеных пунктаў, дык яны, балазе, апошнім часам могуць не толькі наведваць раз-пораз вялікія гарады і сачыць за тымі пераўтварэннямі, што адбываюцца ў іх, але і па месцы ўласнага жыхарства назіраць змены да лепшага. Тут можна прыгадаць як уладкаванне аграгарадкоў, так і звычайнае (а гэты працэс сапраўды ўжо стаў будзённым) добраўпарадкаванне вёсак і малых гарадоў. У гэтым накірунку робіцца шмат. Магчыма, не так хутка, як таго хацелася б людзям, але гэтаму могуць быць аб'ектыўныя тлумачэнні.

Якія, на ваш погляд, актуальныя праблемы жыцця жыхароў вёсак, малых гарадоў ужо паспяхова вырашаюцца? Чаго яшчэ не хапае ў гэтым плане? На што ўладам, самім месцічам трэба найперш звярнуць увагу ў бліжэйшы час?

Галіна ДРАГУНОВА, намеснік старшыні Лагойскага райвыканкама:

— Актыўна вырашаецца праблема з жыллём, яго шмат будуюць, думаю, на працягу бліжэйшых трох-чатырох гадоў сітуацыя ў гэтай сферы істотна палепшыцца. У прыватнасці, з мінулага года штогод уводзіцца ў эксплуатацыю больш за 100 кватэр. Гэта добры паказчык. Дарэчы, у нас актыўна развіваецца і індывідуальная забудова, ёсць ужо цэлыя мікрараёны з такім жыллём. Таму адна з найбліжэйшых задач — добраўпарадкаванне, падключэнне да агульнагарадскіх камунікацый такіх кварталаў. Гэтак жа як і добраўпарадкаванне вуліц, пешых тратуараў, каб жыхары адчувалі камфорт не толькі ў цэнтры, але і на ўсіх 112 вуліцах горада.

Лагойск — прысталічны горад, у нашы мясціны любяць прыязджаць тысячы турыстаў, таму пытанні добраўпарадкавання, развіцця інфраструктуры з'яўляюцца аднымі з самых актуальных, ім надаецца шмат увагі. Напрыклад, сёлета пабудавалі новую аптэку, выканалі работы па агароджах, электрыфікацыі, пачалі рэстаўрацыю дамоў у цэнтры. І такіх аб'ектаў толькі за гэты год налічваецца 40. Пачынаем будаўніцтва ўніверсама паводле вельмі цікавага праекта, у снежні — крытага рынку і г.д.

Калі гаварыць пра сельскія населеныя пункты, дык сёлета вялося ўладкаванне аграгарадкоў у вёсках Корань, Астрошыцы. У наступным годзе такая ж праца будзе прадоўжана ў вёсках Гасцілавічы, Калачы, Касіна. Гэта і капрамонт, і ўся інфраструктура. На Лагойшчыне 319 населеных пунктаў і пытанні добраўпарадкавання, добрага санітарнага іх стану вырашаюцца паўсюдна, ім надаецца належная ўвага. Безумоўна, вырашэнне многіх задач залежыць найперш ад мясцовых органаў улады, аднак трэба гаварыць і аб неабходнасці ўдзелу ў вырашэнні шэрагу праблем літаральна кожнага жыхара. Добраўпарадкаванне прылеглых да дамоў тэрыторый, уладкаванне кветнікаў, агароджаў, урэшце, разуменне ўвогуле і сваёй асабістай ролі ў агульнай справе, упэўнена, па сілах кожнаму.

Любоў ДЗЯНІСАВА, пенсіянерка з вёскі Баравая Дзяржынскага раёна:

— Маладым спецыялістам, якія прыязджаюць працаваць на ферму, ад гаспадаркі выдзяляюць новыя жылыя домікі. Гэта цудоўна. З магазінамі ў нас усё ідэальна: выбар малочных, мясных прадуктаў, мінскага хлеба і іншага ў нас, як у горадзе. Вуліцы асфальтуюць, магчыма, крыху марудна. Паставілі новыя агароджы — вока радуецца. Магчыма, пазней і кветнікі нейкія з'явяцца. Пошту адрамантавалі проста цудоўна. Камбінат бытавога абслугоўвання яшчэ дарабляюць, але таксама ўсё будзе шыкоўна. Мяне, шчыра кажучы, усё задавальняе. Кажаце, ужываю шмат прыгожых слоў? Кажу вам як ёсць.

Кіраўнік аднаго з прадпрыемстваў г. Чэрвеня (папрасіў захаваць пэўную ананімнасць):

— Галоўная наша праблема, лічу, гэта тратуары. Напрыклад, на цэнтральнай вуліцы Гарбачова іх увогуле няма, людзі мусяць хадзіць па праезнай частцы. Зараз пад «ціскам» многія набылі флікеры, дык гэта ў вачах саміх жа пешаходаў надало ім законнасці, людзі тупаюць па дарозе цэлымі натоўпамі. Адсутнічаюць не толькі тратуары, але і вадасцёкі. Пасля дажджу, снегу стаяць вялікія лужыны, рызыкуеш гэтых жа пешаходаў апырскаць з ног да галавы. Раней увялі стандарты на асвятленне вуліц, людзі паспелі ацаніць усе выгоды, а цяпер, кажуць, няма сродкаў у мясцовым бюджэце, і вулічныя ліхтары зноў павыключалі...

Іосіф ДАШЧЫНСКІ, дырэктар УП «Цепласеткі» Мядзельскага раёна:

— Што асабіста мяне хвалюе, дык гэта закінутыя жылыя дамы ў вёсках. Бацькі пайшлі з жыцця, дзеці раз'ехаліся, часта — за межы краіны, і цяпер на месцах сядзібаў пустазелле, закінутасць. Бывае, у вёсцы толькі два-тры дамы жылыя, а астатнія ўжо нічыйныя фактычна. Цэнтральныя вёскі яшчэ выглядаюць больш-менш, а так... Прынамсі, на тэрыторыі нашай гаспадаркі такіх населеных пунктаў — 60—70 працэнтаў. Думаю, што ў гэтым плане сельскія Саветы працуюць недастаткова. Разумею, не на ўсё ў іх хапае сіл і сродкаў. Гаспадарка аказвае пасільную дапамогу: выдзяляе машыны для вывазу смецця, бульдозеры і інш. Дарэчы, лічу памылковым перадачу на баланс менавіта сельскіх Саветаў міні-палігонаў для цвёрдых бытавых адходаў. Выгляд яны маюць не самы лепшы. Для іх патрабуецца цяжкая і магутная гусенічная тэхніка, а такая ёсць, як правіла, у дарожнікаў. Ці не лепш было б перадаць памянёныя палігоны, напрыклад, на баланс раённай жыллёва-камунальнай гаспадаркі?..

А ўвогуле асабіста я нейкай прыгажосці, прынамсі, імкнення да яе з боку вяскоўцаў не бачу. Асабліва калі параўнаць, напрыклад, з той жа Літвой.

Міхаіл МІХАЛКОВІЧ, дырэктар КСУП «Ленінскі» Жыткавіцкага раёна:

— Жыллё для сваіх работнікаў, у тым ліку і маладых спецыялістаў, мы будавалі раней, узводзім і зараз, чарга ў нас — два-тры чалавекі. Да Новага года плануем здаць чарговыя шэсць домікаў. Прагрэс у гэтым пытанні відавочны, хоць, калі шчыра, вырашэнне жыллёвай праблемы спазнілася гадоў на 15. Тады назіраўся адток кадраў, добрых спецыялістаў 1965—1970 гадоў нараджэння, цяперашніх 40—45-гадовых працаўнікоў. У іх было большае жаданне тады працаваць, чым часам у цяперашняй «прасунутай» моладзі. Таму пэўны дэфіцыт кадраў часам адчуваецца.

Яшчэ адна праблема, якую ніяк не можам вырашыць, — драўляны мост цераз раку. У сельскім Савеце адказваюць, што ён быццам бы нікому не належыць. Значыць, невядома, каму яго рамантаваць. Дарэчы, наша гаспадарка заўсёды дапамагае мясцовым органам улады. Скажам, калі трэба было абгарадзіць могілкі, давалі і тэхніку, і людзей для распілоўкі і дастаўкі лесу. У астатнім я вялікіх праблем не бачу — ёсць і свая бальніца, дзяржаўныя і прыватныя магазіны з добрым асартыментам тавараў, належнае транспартнае забеспячэнне.

Сяргей СТАРЫНАЎ.

БОЛЬШ МАГЧЫМАСЦЯЎ ДЛЯ ПРАЦЫ

За студзень—кастрычнік у малых гарадах Беларусі было створана 23,2 тыс. працоўных месцаў, што практычна на дзве тысячы перавысіла першапачатковыя планы на год. Як паведаміла ў гутарцы з карэспандэнтам «Звязды» намеснік начальніка галоўнага ўпраўлення палітыкі занятасці і народанасельніцтва Міністэрства працы і сацыяльнай абароны Тамара Сімановіч, актыўнае стварэнне новых працоўных месцаў дазволіла знізіць агульны зарэгістраваны ўзровень беспрацоўя ў малых гарадах амаль на 19 працэнтаў.

Сяргей ГРЫБ.

БАНКІР ПАКАВАЎ «КУКЛЫ»

Як паведаміў карэспандэнту «Звязды» следчы следчага ўпраўлення УУС Гомельскага аблвыканкама Вадзім Макрушын, у адносінах да 26-гадовага спецыяліста разлікова-касавага цэнтра аднаго з банкаў узбуджана крымінальная справа па ч. 4 артыкула 211 Крымінальнага кодэкса «Прысваенне альбо растрата». Як высветлілася, гэты супрацоўнік за некалькі месяцаў «экспрапрыяваў» у банка больш за 60 мільёнаў рублёў. Дарэчы, грошы, якімі ўдалося завалодаць гэтаму спецыялісту, у руках дзялка доўга не затрымаліся: імі ён пакрыў свае пройгрышы ў казіно горада. Няўдача ў гульні, уласна кажучы, і вымусіла служачага пайсці на падлог: ён падмяняў у банкаўскіх пачках, якія апячатваў, купюры большай вартасці на меншую. Напрыклад, з пачка з пяцідзесяцітысячнымі банкнотамі абвінавачваны выцягваў некалькі купюр, а на іх месца падкладваў тысячныя купюры. Злавілі прайдзісвета за руку падчас рэвізіі, у ходзе якой і выявілася буйная недастача. Між іншым, каб мінімізаваць наступствы сваёй незаконнай дзейнасці ў банку, падазроны не толькі павініўся, але і поўнасцю кампенсаваў выкрадзеныя сродкі.

Ігар ГРЫШЫН.

ДАПІЛІСЯ ДА ДЗІКУНСТВА

Трагедыяй закончылася п'янства вяскоўцаў з Іванаўскага раёна. У вёсцы Кляшчы «гулялі» трое маладых мужчын. У 48-гадовай суседкі ішла памінальная вячэра пасля 40 дзён са дня смерці мужа. Калі трое п'яных уваліліся ў хату і сталі патрабаваць гарэлкі, удзельнікі трапезы справядліва абурыліся і паспрабавалі выгнаць няпрошаных гасцей. Тады старэйшы з кампаніі выхапіў самаробны пісталет і стрэліў гаспадыні дома ў галаву. Жанчына памерла, параненым аказаўся і адзін з сабутэльнікаў злачынцы.

Яна СВЕТАВА.

Увага: «прамая лінія»!

КАЛІ ЗАХВАРЭЛА ДЗІЦЯ

На пытанні нашым чытачам падчас «прамой лініі» адкажа загадчык кафедры дзіцячых інфекцыйных хвароб Беларускага дзяржаўнага медыцынскага ўніверсітэта, дацэнт, галоўны пазаштатны дзіцячы інфекцыяніст рэспублікі **Іна Генадзьеўна ГЕРМАНЕНКА.** «Прамая лінія» адбудзецца **30 лістапада, у пятніцу, з 12.00 да 13.30** па нумарах: 8 (017) 292 38 92 і 292 38 21. Папярэднія пытанні можна пакінуць па тэлефонах: 8 (017) 287 18 29 (Святлана Барысенка) і 287 18 36 (Вольга Шаўко).

БЕЛАРУСБАНК 1922-2007 85 ЛЕТ

Открытое акционерное общество «Сберегательный банк «Беларусбанк», расположенное по адресу: 220050, г. Минск, ул. Мясникова, 32, сообщает о проведении 4 декабря 2007 года внеочередного Общего собрания акционеров в заочной форме со следующей повесткой дня:

1. Об оказании безвозмездной (спонсорской) помощи.
2. О заключении сделок с аффилированным лицом ОАО «АСБ Беларусбанк» — ЧУП «АСБ Тетерино».
3. Об утверждении программы социального и гуманитарно-культурного развития ОАО «АСБ Беларусбанк» на 2008 год.

Акционеры ОАО «АСБ Беларусбанк» могут ознакомиться с информацией по вопросам повестки дня и заполнить бюллетень для заочного голосования (не позднее 30 ноября), а также с решениями, принятыми внеочередным Общим собранием акционеров банка (после 4 декабря) по адресу: г. Минск, ул. Мясникова, 32, комн. 704(в), а также в филиалах — областных (Минском) управлениях, филиалах банка.

Дата окончания приема бюллетеней — 30 ноября 2007 года.

Телефоны для справок:
(8-017) 218 84 38, 218 84 04.

УНП 100325912.

КУП «Минский областной центр учета недвижимости»

проводит открытый аукцион по продаже жилого дома об. пл. 64,5 кв.м, расположенного на земельном участке пл. 0,1240 га (водоохранная зона реки Сервечь), по адресу: Минская обл., Мядельский р-н, г.п. Кривичи, ул. Набережная, д.13. Начальная цена — 16 682 815 бел. рублей. Подробное извещение опубликовано в газете «Звязда» от 11.09.2007 г. Аукцион состоится 13.12.2007 г. в 12.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, к. 321. Заявления на участие и необходимые документы принимаются по 12.12.2007 г. до 17.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, к. 326.

Контактный телефон (8017) 224 61 34.
Сайт в Интернете: www.rlt.by.

УНП 690324015

ЗАЎТРА ПЕРШЫЯ 30 КВАТЭР ЦЁПЛАГА ДОМА БУДУЦЬ ПРАДАДЗЕНЫ З МАЛАТКА

Ужо другая сёлета серыя аўкцыёнаў па продажы сталічных кватэр ажыццяўляецца ўнітарным прадпрыемствам «Мінскі гарадскі цэнтр нерухомасці». Прадаўцом першых 30 кватэр у доме № 107 па вуліцы Прытыцкага з'яўляецца ўласнік дома адкрытае акцыянернае таварыства «МАПІД». На першым аўкцыёне пакупнікам будзе прапанавана 15 двухпакаёвых і 15 трохпакаёвых кватэр з пачатковым коштам двухпакаёвак ад 120,834 млн да 121,716 млн і трохпакаёвак — ад 171,108 млн да 172,872 млн рублёў. Будаўніцтва дадзенага 9-павярховага панэльнага дома жылой плошчай каля 10 тыс. квадратных метраў было завершана ў верасні і сёння ён здадзены ў эксплуатацыю. Пры будаўніцтве дома спецыялісты выкарыстоўвалі сучасныя энергазберагальныя тэхналогіі, калі на кожнай лоджыі зманціраваны паветраводы і цеплаабменнікі з пультамі кіравання, якія дазваляюць кожнаму жыхару наладжваць неабходны мікраклімат у кватэры (вільготнасць, тэмпература і іншыя параметры). Уласнік дома ўпэўнены, што за кошт дадатковых мерапрыемстваў па ўцяпленні панэляў дома цепластраты яго знізяцца на 30—50 працэнтаў. На першым аўкцыёне гэтай серыі таргоў кватэры прапануюцца толькі для выкарыстання пад жыллё. Грамадзяне, якія набудуць такія кватэры, павінны будуць уступіць у таварыства ўласнікаў. Аўкцыёны па продажы кватэр у цёплым доме адбудуцца 30 лістапада, 12 і 26 снежня.

Сяргей КУРКАЧ.

КУП «Минский областной центр учета недвижимости»

проводит открытый аукцион по продаже: здания модуль — Орск (875 кв.м), здания склада (232,6 кв.м), здания проходной (22,1 кв.м), здания котельной (306,4 кв.м), дымовой трубы, здания склада (234,4 кв.м), здания спиртохранилища (131,4 кв.м), здания цеха картофелепродуктов с квасным отделением (1856,4 кв.м); 30 единиц оборудования котельной и др. оборудование, расположенных: г. Узда, пер. Заводской, 1. Площадь зем. участка 5,11 га. Начальная цена — 883 680 000 бел. рублей. Подробное извещение опубликовано в газете «Звязда» от 20.10.2007 г. Аукцион состоится 18.12.2007 г. в 12.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, к. 321. Заявления на участие и необходимые документы принимаются по 17.12.2007 г. до 17.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, к. 326. **Контактный телефон (8017) 224 61 34 Сайт в Интернете: www.rlt.by.**

УНП 690324015

ВЫПАДАК НА РЫБАЛЦЫ

На беразе ракі Бобр каля вёскі Чэрнеўка знайшлі аўтамабіль «Жыгулі», гаспадар якога адсутнічаў... Высветлілася, што аўто належыць 23-гадоваму барысаўчаніну. На беразе ракі і лёдзе таксама былі знойдзены рыбалоўныя снасці і гумавы бот. Для пошукаў былі прыцягнуты спецыялісты АСВОДа і выратавальнікі. Целы зніклага, а таксама яшчэ аднаго 30-гадовага жыхара Барысава без слядоў гвалтоўнай смерці выцягнулі з вады.

Ігар ГРЫШЫН.

Сталічныя кватэры пачалі таннець!

Менавіта ў апошнія два тыдні лістапада на жыллёвым рынку Мінска пачалася прынцыпова новая ажыятажная хваля, на гэты раз сярод уладальнікаў сталічных квадратных метраў, якія актыўна спрабуюць прадаць сваю нерухомасць па існуючых цэнах, ці нават крыху танней. Такім чынам, ужо сёлета пачынаюць спраўджвацца прадказанні экспертаў нашага выдання аб тым, што сталічнае жыллё на другасным рынку патаннее. Тады спецыялісты разлічвалі, што патанненне кватэр адбудзецца не раней чым у лютым наступнага года, але... Ажыятаж сярод прадаўцоў падштурхнуў гэты працэс.

У кастрычніку і нават у пачатку лістапада казаць аб сапраўдным зніжэнні цэнаў на сталічнае жыллё было заўчасна. Так, пры рэальных здзелках прадаўцы кватэр часткова згаджаліся на пэўныя скідкі, але новыя ўдзельнікі рынку выстаўлялі сваё жыллё нават па завышаным кошце, бо разлічвалі, што ў снежні нерухомасць зноў пачне даражэць. Колькасць жылля, якое прапануецца на продаж, павялічвалася амаль штодзённа на працягу апошніх трох месяцаў. Сёння на другасным рынку жылля на продаж прапануецца адначасова каля 7,5 тысячы аб'ектаў жыллёвай нерухомасці. З другога боку, рэальных пакупнікоў на рынку, як і раней, амаль няма.

Старшыня савета Беларускай асацыяцыі «Нерухомасць» Мікалай Прасталупаў лічыць, што рынак прапановы сталічнага жылля сёння істотна перагрэўся. Прадаўцы зразумелі, што надалей сітуацыя можа толькі пагоршыцца і пачалі выстаўляць цану прапановы ўжо крыху ніжэйшую, чым яна была яшчэ ў кастрычніку. Больш за тое, пры ажыццяўленні рэальных здзелак першапачатковая цана можа знізіцца яшчэ ў межах 2—3 тысяч долараў. Такая тэндэнцыя сёння не слабее, а нават павялічваецца.

Разам з тым трэба адзначыць, што сённяшняе зніжэнне цэнаў на жыллё ў агульным аб'ёме статыстыкі гарадскіх кватэр складае толькі 0,3—0,5 працэнта.

Зараз актыўнасць патэнцыяльных пакупнікоў на другасным рынку сталічнага жылля застыла на вельмі нізкім узроўні. Мікалай Прасталупаў упэўнены, што ў апошні месяц года і ў першай палове студзеня прадаўцы таксама не будуць істотна пераглядаць сваю цэнавую палітыку. У сітуацыі ўсеагульнага чакання мінскі рынак нерухомасці чакае мёртвы сезон аж да лютага. Спецыяліст лічыць, што ў гэты перыяд цэны калі і будуць зніжацца, то толькі на некалькі пазіцый па асобных тыпах кватэр.

Дакладна прадказаць цэнавыя змяненні на другасным рынку сталіцы сёння не адважваецца ні адзін спецыяліст у сферы нерухомасці. На іх думку, сітуацыя ў сталіцы вельмі моцна залежыць як ад эканамічных, так і ад адміністрацыйных і палітычных рашэнняў уладаў у гэтай сферы. Днямі начальнік упраўлення жыллёвай палітыкі Мінгарвыканкама Мікалай Ком паведаміў, што сталічныя спецыялісты распрацоўваюць праграму развіцця будаўнічага комплексу Мінска і нарошчвання магутнасцяў будаўнічых арганізацый.

— Калі ў лютым на рынку нерухомасці сітуацыя будзе развівацца па сённяшняму сцэнарыю, — удакладняе сваю пазіцыю Мікалай Прасталупаў, — то да мая цэны на кватэры ўпадуць прыкладна на 10—15 працэнтаў.

Сёння невялікая аднапакаёвая кватэра ў звычайным панэльным доме каштуе 62—67 тысяч долараў. Калі прагноз спецыяліста спраўдзіцца, то такое жыллё да першамайскіх святаў патаннее прыкладна на 6—9 тысяч долараў.

Калі на рынку адсутнічаюць пакупнікі, то гэта адразу балюча б'е па кішэні агенцтваў нерухомасці. Апошнім часам у Мінску прыпынілі сваю дзейнасць 5 агенцтваў нерухомасці. Паводле слоў Мікалая Прасталупава, гутарка ідзе аб вельмі малых, трэцеразрадных структурах, якія на агульную сітуацыю на рынку нерухомасці амаль не паўплываюць. Разам з тым сёння ў спецыялізаваных выданнях існуе шмат аб'яў ад вядомых агенцтваў аб пошуку кваліфікаваных рыэлтараў. Мабыць, буйныя агенцтвы нерухомасці разлічваюць, што пасля працяглага зацішша рынак другаснага жылля зноў істотна актывізуецца.

Сяргей КУРКАЧ.

КУРСЫ ВАЛЮТ

Курсы замежных валют, устаноўленыя НБ РБ з 29.11.2007 г. (для б/н разлікаў)

1 долар ЗША	2 153,00
1 еўра	3 172,01
1 латвійскі лат	4 544,59
1 літоўскі літ	918,79
1 чэшская крона	119,19
1 польскі злоты	864,43
1 расійскі рубель	88,37
1 украінская грыўня	425,85

Курсы замежных валют для безнаяўных разлікаў

Цэнтрабанк РФ

USD	24,3622
10 UAH	48,0394
1000 BYR	11,2945
EUR	36,0244

Курс у гандлёвых кампаніях (на 28.11.2007 г.)

USD	2135 / 2210

Агенцтва Уладзіміра Граўцова

Падпішыцеся на часопіс «Главный Бухгалтер. ГБ» на 2007 год у рэдакцыі па самай выгаднай цане. Тэлефон рэдакцыі: 209-69-01.

ISSN 1990 - 763X

07227>

Мясцовы інтарэс

Малы залатнік, ды дарагі

У Гродзенскай вобласці распрацаваны праграмы развіцця 30 малых гарадоў і пасёлкаў, дзе вызначаны перспектывы гэтых населеных пунктаў і размешчаных там арганізацый, прадугледжаны меры для стварэння новых вытворчасцяў і рабочых месцаў.

Абласныя ўлады давалі, як кажуць, ад варот паварот дрэнна падрыхтаваным праграмам і некаторыя з іх неаднаразова перапрацоўваліся. Да ацэнкі кожнага інвестыцыйнага праекта падыходзілі з пункту гледжання ўплыву на жыццё тэрыторый і, безумоўна, рэальнасці яго ажыццяўлення, прычым з разбіўкай па гадах і канкрэтна па ўсіх крыніцах фінансавання — уласных сродкаў прадпрыемства, дзяржаўных і крэдытных рэсурсаў. Пры гэтым была праведзена рэвізія літаральна ўсіх будынкаў, якія не выкарыстоўваюцца альбо недабудаваныя, з мэтай іх уцягнення ў гаспадарчы абарот. Пасля гэтага некаторыя з аб'ектаў, якім не шанцуе на аўкцыённых таргах, будуць прадавацца новым уладальнікам за адну базавую велічыню.

У Дзяржаўную комплексную праграму развіцця рэгіёнаў, малых і сярэдніх гарадскіх пасяленняў на 2007—2010 гады ўвайшлі 35 інвестпраектаў на Гродзеншчыне. А ўвогуле толькі сёлета прадугледжана рэалізацыя 117 праектаў, на якія ўжо выкарыстана 258 мільярдаў рублёў. Да прыкладу, у ААТ «Смаргоньсілікатабетон» арганізавалі вытворчасць сухіх будаўнічых сумесяў, на Смаргонскім агрэгатным заводзе — трактара «Беларус-921», а на Смаргонскім хлебазаводзе — соладу. У Карэлічах узяліся за выраб тратуарнай пліткі, аконных блокаў, жалезабетонных агароджаў. У Ашмянах пабудавалі асфальтазавод, стварылі прадпрыемствы па вытворчасці катлоў, а таксама вокнаў і дзвярэй, у ААТ «Радыётэхніка» наладзілі выпуск малагабарытнай сельскагаспадарчай тэхнікі. Прадпрыемства «Ваўкавыскбудматэрыялы» дапаможа вобласці, а мажліва, не толькі ёй, вырашыць праблему папяровых мяшкоў для сыпучых матэрыялаў. А на Слонімскім аўтарамонтным заводзе мяркуецца арганізаваць вытворчасць мікрааўтобусаў для патрэбаў хуткай медыцынскай дапамогі.

З 1 чэрвеня гэтага года, у прыватнасці, праблемным арганізацыям, якія зарэгістраваныя і дзейнічаюць у малых і сярэдніх гарадскіх пасяленнях, прадастаўляецца дзяржаўная падтрымка па падатку на прыбытак у памеры 50 працэнтаў ад устаноўленай заканадаўствам стаўкі. Яны вызваляюцца ад выплаты падатку з карыстальнікаў аўтамабільных дарог і збору ў рэспубліканскі фонд падтрымкі вытворцаў сельскагаспадарчай прадукцыі, харчавання і аграрнай навукі. А некаторыя мясцовыя Саветы дэпутатаў Гродзеншчыны ўжо скарысталіся правам устанаўліваць льготы па падатках на нерухомасць, зямельнаму і экалагічнаму для тых арганізацый, якія рэалізуюць у малых і сярэдніх гарадскіх пасяленнях інвестыцыйныя праекты па мадэрнізацыі вытворчасці для выпуску канкурэнтаздольнай прадукцыі і стварэння новых рабочых месцаў.

Дзяржаўныя прэферэнцыі прадугледжаны і для развіцця ў малых і сярэдніх гарадах прадпрымальніцтва. Сёлета ў Ваўкавыску наладжана вытворчасць сталярных вырабаў, у Воранаве — пашыву жаночага адзення, у Астраўцы пачалі выпускаць зварачныя апараты, у Слоніме — металавырабы, гофратару, у Смаргоні — зборныя канструкцыі з дрэва. А ў Зэльве, Іўі, Карэлічах і Міры дзякуючы прадпрымальнікам з'явіліся новыя міні-кафэ.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

Глускія ягады і грыбы будуць марозіць на экспарт

У Глуску будуецца цэх па замарозцы дзікарослых грыбоў і ягад. Гэта праект спажывецкай кааперацыі, які запрацуе на поўную магутнасць у 2008 годзе.

Глуск — цэнтр найбольш багатай сыравіннай зоны ў Магілёўскай вобласці. Нарыхтоўшчыкі называюць Глусчыну «таварным раёнам» — у лясах шмат ягад і грыбоў, і да таго ж яны радыяцыйна чыстыя. Сёлета тут было сабрана больш за 130 тон чарніц. Нарыхтаваныя 15 тон грыбоў за добры вынік не лічаць — сёлета быў неўраджай. Аднак лясныя ягады і грыбы — гэта традыцыйны тавар, якім можа пахваліцца Глускі раён.

Таму цэх замарозкі — гэта выгадная, эканамічна пралічаная справа. Тым больш што дзікарослыя ягады і грыбы экспартуюцца за межы Беларусі. Замарожаныя дары беларускіх лясоў карыстаюцца ў іншых краінах павышаным попытам. Напрыклад, сёлета ў Магілёўскай вобласці нарыхтавалі паўтысячы тон чарніц, і ягад было столькі, што іх не паспявалі марозіць.

Новы глускі цэх дазволіць замарожваць дзве тоны прадукцыі ў гадзіну. Халадзільнае абсталяванне разлічана на захоўванне 500 тон замарожаных грыбоў і ягад.

Абсталяванне для цэха вырабілі ў Швецыі і Італіі. Гэта новыя тэхналогіі: шокавая замарозка дазваляе захаваць усе каштоўныя рэчывы, вітаміны і мінералы дароў лесу. З яе дапамогай ягады і грыбы марозяцца імгненна: унутры іх тэмпература 18 градусаў марозу, а захоўваюцца яны пры мінус 25.

Будаўніцтва цэха вядзецца з верасня і, паводле планаў, павінна быць завершана да Новага года. На праект спатрэбіліся 8 млрд рублёў: гэта крэдытныя рэсурсы, сродкі інавацыйных фондаў, аказаў падтрымку і бюджэт.

— Гэты праект уваходзіць у Праграму развіцця малых гарадоў, — пракаментаваў намеснік старшыні райвыканкама Рыгор Бяляцкі. — Для горада цэх па замарозцы дзікарослых грыбоў і ягад дасць павелічэнне вытворчасці спажывецкіх тавараў на 30 працэнтаў, нават калі цэх будзе працаваць толькі сезонна. Акрамя гэтага, будуць створаны 34 новыя працоўныя месцы.

У Глускім райвыканкаме слушна гавораць, што адкрыццё новых вытворчасцяў цягне за сабой і стварэнне новай сацыяльнай сферы вакол іх. Гэта вядзе да павелічэння занятасці і пакупніцкай здольнасці людзей, выкананне ўсіх сацыяльных стандартаў і, як вынік, паляпшэння дабрабыту народа.

У гарадскім пасёлку Глуск да Новага года павінны адкрыцца яшчэ дзве новыя крамы. Прыватныя унітарныя прадпрыемствы плануюць гандляваць харчовымі таварамі ў сучасным стылі: з сістэмай самаабслугоўвання, выкарыстаннем банкаўскіх картак, з акварыумам для жывой рыбы і г.д. Раённы цэнтр развіваецца.

Ілона ІВАНОВА.

Зачетную книжку студента ИГУ АЦП РБ № 04860/з на имя Миневича А.М. **считать недействительной.**

ПРААН: Беларусь — краіна з высокім узроўнем развіцця чалавечага патэнцыялу

Праграма развіцця ААН апублікавала Справаздачу аб развіцці чалавека за 2007—2008 гады. У дакуменце гаворыцца, што Беларусь займае 64-е месца па ўзроўні развіцця чалавечага патэнцыялу сярод 175 краін свету, а таксама дзвюх тэрыторый. Такім чынам, рэспубліка адносіцца да групы краін з высокім узроўнем развіцця.

Справаздача рыхтуецца ПРААН з 1990 года. У новым дакуменце на першым месцы па ўзроўні развіцця чалавечага патэнцыялу аказалася Ісландыя. За ёй ідуць Нарвегія і Аўстралія. Беларусь жа апярэдзіла ўсе краіны СНД. Так, Расія займае 67-е месца, Казахстан — 73-е, Украіна — 76-е. Апошнія дзве дзяржавы з-за гэтага аднесены ўжо да краін з сярэднім узроўнем развіцця чалавечага патэнцыялу.

Як паведаміў намеснік міністра замежных спраў Беларусі Віктар Гайсёнак, Справаздача рыхтуецца на аснове трох асноўных паказчыкаў: чаканай працягласці жыцця пры нараджэнні, узроўню пісьменнасці дарослага насельніцтва, ВУП на душу насельніцтва (парытэт пакупніцкай здольнасці ў доларах ЗША). Паводле першага паказчыка, Беларусь заняла 106-е месца ў свеце, паводле другога — 33-е і паводле трэцяга — 72-е.

Сяргей КУЗНЯЦОЎ.

СПЕКУЛЯВАЎ НА БРАТЭРСТВЕ

Праваахоўнымі органамі выяўлены чарговы махляр, які шчыраваў на «карупцыйнай ніве».

Паводле звестак прэс-цэнтра Генеральнай пракуратуры, адзін сталічны аферыст пасля вызвалення з турмы вырашыў разбагацець, спекулюючы на братэрскіх пачуццях. Прайдзісвет знайшоў заможнага чалавека, брат якога быў асуджаны на 22 гады пазбаўлення волі за шэраг злачынстваў, і нейкім чынам здолеў яго пераканаць, што дапаможа змякчыць прыгавор. Махляр запрасіў 50 тыс. долараў, патлумачыўшы, што грошы павінен перадаць службовым асобам Вярхоўнага Суда і Генеральнай пракуратуры. Брат асуджанага выплаціў «аванс» у памеры 35 тыс. долараў. Зразумела, што гэтыя грошы прайдзісвет пакінуў сабе. Махляра затрымалі.

Мікола ДЗЯБЁЛА.

ЗНІКЛА ПАРТЫЯ СЫРУ, АЎТАМАБІЛЬ І ВАДЗІЦЕЛЬ

Яшчэ 23 лістапада ў Бялынічах, на філіяле прадпрыемства «Бабушкина крынка», была адгружана партыя сыру ў 20 тон. Груз прыняў 47-гадовы вадзіцель, які на аўтамабілі МАЗ павінен быў перавезці яго ў Віцебскую вобласць.

Праз чатыры дні на бялыніцкае прадпрыемства, а потым і ў міліцыю, звярнуўся занепакоены прадпрымальнік з пасёлка Обаль, якому і належаў груз. Ні сыру, ні вадзіцеля, ні аўтамабіля так і не дачакаліся на Віцебшчыне. Між тым, 20 тон дэфіцытнага прадукту каштуе прыкладна 90 тыс. долараў. І куды зніклі МАЗ і чалавек? Цяпер праверку ўсіх абставін праводзіць міліцыя. На другую палову дня 28 лістапада груз, аўтамабіль і вадзіцеля не знайшлі.

Ілона ІВАНОВА.

«Кульгае» якасць — знікае законнасць

Сёлета пракурорамі адменена 2495 незаконных пастаноў аб узбуджэнні крымінальных спраў.

Учора на калегіі Генеральнай пракуратуры быў прааналізаваны стан законнасці падчас прыцягнення грамадзян да крымінальнай адказнасці.

Як паведамілі ў прэс-цэнтры Генпракуратуры, следчыя і супрацоўнікі органаў дазнання за 9 месяцаў гэтага года завяршылі 57 447 крымінальных спраў, з якіх 49 238 — накіравалі ў суды. Сёлета 148 нашых суграмадзян сталі ахвярамі незаконнага крымінальнага праследу. Пракурорамі адменена 2495 пастаноў аб узбуджэнні крымінальных спраў.

Генеральны пракурор звярнуў увагу на неабходнасць паляпшэння нагляду за дзейнасцю органаў крымінальнага праследу.

Мікола ДЗЯБЁЛА.

ХРОНІКА АПОШНІХ ПАДЗЕЙ

ТУСК ПАСТАВІЎ ПРЭЗІДЭНТА ПОЛЬШЧЫ НА МЕСЦА

Прэзідэнт Польшчы Лех Качыньскі выказаў крайняе здзіўленне тым, што, аказваецца, афіцыйная пазіцыя Варшавы ў адносінах да ўступлення Расіі ў Арганізацыю па эканамічным супрацоўніцтве і развіцці раптам змянілася. І змяніў яе прэм'ер Дональд Туск, які напярэдадні паведаміў, што Польшча здымае сваё вета на ўступленне РФ у АЭСР.

У афіцыйным паведамленні адміністрацыі прэзідэнта Польшчы гаворыцца, што «ў Канцылярыі прэзідэнта Польшчы з найвышэйшым здзіўленнем успрынялі дэкларацыю Дональда Туска...» Але прэм'ер паставіў прэзідэнта Качыньскага на месца, спаслаўшыся на Канстытуцыю Польшчы, у якой гаворыцца, што менавіта прэм'ер вызначае знешнюю палітыку краіны.

ЗА 20 ГАДОЎ ПРЫРОДНЫХ КАТАСТРОФ СТАЛА БОЛЬШ У ЧАТЫРЫ РАЗЫ

Пра гэта паведаміла брытанская дабрачынная арганізацыя «Оксфам».

Паводле інфармацыі арганізацыі, на пачатку 80-х гадоў мінулага стагоддзя колькасць розных прыродных катастроф па ўсім свеце склала каля 120 за год. За 2007 год іх адбылося каля 500. Колькасць паводак і ўраганаў павялічылася з 60 у 1980 годзе да 240 летась. Акрамя таго, за гэтыя гады амаль на 70 працэнтаў узрасла колькасць ахвяраў стыхіі. У прыватнасці, з 1985 па 1994 год іх колькасць складала штогод каля 174 мільёнаў чалавек, а з 1995 па 2004 год — каля 254 мільёнаў чалавек за год.

«ДЗЕСЯЦЬ НЕГРЫЦЯНЯТ» — РАСІСЦКАЯ КНІГА?

У адной са школ штата Агаё адмянілі падрыхтаваную вучнямі п'есу паводле знакамітага дэтэктыва Агаты Крысці «Дзесяць негрыцянят» з-за расісцкага падтэксту ў назве.

Акрамя таго, гарадскія і школьныя ўлады палічылі, што дэтэктыў правакуе генацыд і школьнае насілле, бо размова ў кнізе ідзе пра серыю забойстваў.

Для інвалідаў павялічаць «броню»

За апошні час паказчыкі першага афармлення інваліднасці ў Беларусі зменшыліся з 45,7 да 41,3 выпадку на дзесяць тысяч насельніцтва, або прыкладна з 55—57 да 50—52 тыс. чалавек у год. Разам з тым, як адзначыла падчас сустрэчы з журналістамі намеснік міністра працы і сацыяльнай абароны Марыяна Шчоткіна, гэта праблема застаецца па-ранейшаму вострай. Дастаткова сказаць, што зараз «на групе» знаходзяцца больш за паўмільёна грамадзян краіны, прычым асноўнымі прычынамі страты здароўя з'яўляюцца захворванні сардэчна-сасудзістай сістэмы, траўмы і анкалогія.

Зараз у дамах-інтэрнатах Беларусі пражывае больш за 16,5 тыс. чалавек, тым не менш, заўважыла Марыяна Шчоткіна, стаўка робіцца на аказанне дапамогі інвалідам па месцы жыхарства. У прыватнасці, сёння 21 тыс. чалавек з абмежаванымі магчымасцямі наведваюць сацыяльныя работнікі, для ляжачых хворых арганізаваны пагадзінны дзённы догляд, а ў большасці раёнаў — прадастаўляюцца паслугі сядзелак. Апроч таго, для інвалідаў вызначаны пералік тэхнічных сродкаў рэабілітацыі, якія выдаюцца бясплатна або на льготных умовах. Прычым пералік дапаможных сродкаў пашыраецца — ужо сёлета айчынныя вытворцы распрацавалі перасоўны ўмывальнік, універсальную крэсла-каляску, пачалі стварэнне новых матэрыялаў для пратэзна-артапедычных вырабаў.

Асобнай і няпростай тэмай можна назваць стварэнне безбар'ернага асяродку. Аналіз сітуацыі паказаў, што не так даўно для інвалідаў былі прыстасаваны ўсяго каля 20 працэнтаў аб'ектаў сацыяльнай інфраструктуры. Як паведаміла Марыяна Шчоткіна, ужо ў бліжэйшы час запланавана набыццё 20 спецыяльных чыгуначных вагонаў, 838 аўтобусаў з нізкай падлогай, рэканструкцыя 5815 будынкаў. Пры гэтым мяркуецца, што да канца 2010 года інваліды змогуць карыстацца прыкладна паловай грамадскіх і сацыяльных аб'ектаў, праўда, нельга не адзначыць, што ў першую чаргу выкананне гэтай задачы будзе залежаць ад сродкаў.

Таксама традыцыйна складанай праблемай трэба назваць працаўладкаванне інвалідаў. За апошнія дзесяць гадоў колькасць зваротаў людзей з абмежаванымі магчымасцямі па дапамогу ў службы занятасці ўзрасла больш чым утрая, а паказчыкі працаўладкавання павялічыліся з 26 да 44 працэнтаў. Аднак, зазначаюць у міністэрстве, гэты ўзровень яшчэ нельга лічыць прымальным, тым больш, што не сакрэт — нават год работы дазваляе інваліду перайсці з сацыяльнай на больш высокую працоўную пенсію. Таму, як паведаміла кансультант галоўнага ўпраўлення палітыкі занятасці і народанасельніцтва Міністэрства працы і сацыяльнай абароны Жана Шчэмелева, чакаецца, што ў наступным годзе кампенсацыйныя выдаткі наймальнікам на набыццё абсталявання пры ўладкаванні інвалідаў павялічацца з 1,6 да 2,6 млрд, выдаткі на працоўную рэабілітацыю інвалідаў дасягнуць 1,3 млдр рублёў, а броня на працаўладкаванне інвалідаў на прадпрыемствах і ў арганізацыях краіны ўзрасце прынамсі да 2 тыс. чалавек.

Сяргей ГРЫБ.

НЕ ЎГОН, А ЛЖЫВЫ ДАНОС

Жыхар абласнога цэнтра вяртаўся з гасцей у стане, які несумяшчальны з кіраваннем транспартным сродкам. На вуліцы Болдзіна ён спыніўся і няцвёрдай хадой накіраваўся ў камерцыйны кіёск... па піва, на што звярнулі ўвагу людзі, якія знаходзіліся на прыпынку грамадскага транспарту. І патэлефанавалі па «мабільніку» ў ДАІ, паведаміўшы нумар аўтамабіля. А яго гаспадар пайшоў дамоў, адкуль паведаміў у міліцыю аб ...угоне сваёй машыны. Мерай пакарання за лжывы данос можа быць не толькі штраф, але і абмежаванне волі на тэрмін да двух гадоў.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

НЕ ПІШЫ КОД НА КАРТЦЫ!

У Наваполацкі ГАУС па дапамогу звярнуўся інжынер — мясцовы жыхар, які паведаміў, што ён забыў у банкамаце ААТ «ААБ Беларусбанк» пластыкавую картку і нехта зняў ягоныя грошы. Была ўзбуджана крымінальная справа.

На Віцебшчыне рэгіструецца ўсё больш выпадкаў, калі злачынцы крадуць чужыя грошы ў банкаматах. А чаму б і не, калі адны пін-код пішуць прама на картцы, другія — фактычна самі адкрываюць свой электронны «кашалёк»?

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

Была — ваша...

Кожны раз з асалодай чытаю «Вясёлыя і праўдзівыя гісторыі...», успамінаю сваё жыццё, але, на жаль, нічога падобнага ў ім не бачу...

Зрэшты, аднойчы, у маленстве, мы з маім сябрам Колем Прышывалка, помню, пасмяяліся... Проста да слёз.

Было гэта ў пачатку пяцідзесятых гадоў мінулага ўжо стагоддзя. Жылі мы тады ўдваіх з маці ў невялікай вёсачцы Мушына. Сястра вучылася ў Ашмянах у спецыяльнай школе: глуханямой была — да вайны вясковыя медыкі не ўмелі лячыць шкарлятыну.

Мы цяжка жылі: з мушынскіх мужчын, што пайшлі ваяваць, назад не вярнуўся ніхто, сама вёска згарэла, у калгасе працавалі адны жанчыны. Рабілі — усё чыста! Ды, лічы, задарма, бо ўзамен атрымлівалі ў лепшым выпадку па некалькі кіль гірсы (так называлася смецце пасля ачысткі збожжа). Грошай жа — амаль не бачылі, бо зарабіць іх можна было толькі на ягадах, а каб іх прадаць, трэба было пехатой адмахаць 20 кіламетраў. Ды і што за іх выручыш?..

І вось тут — з'яўляюцца да нас два мужыкі, патрабуюць каб заплацілі падаткі, а не тое, маўляў, апішуць маёмасць. З яе ў нас з мамай была печка, два самаробныя ложкі, стол, зэдлік і... швейная машынка «Зінгер». Шыла яна — літаральна ўсё: дзеўкам сукенкі з парашутнага шоўку, які знаходзілі ў падбітых самалётах (як нямецкіх, так і нашых), бабам — ватоўкі, буркі (для іх, дарэчы, вельмі падыходзіла сукно з нямецкіх шынялёў)...

Машынка была ручная. І калі ў маці вельмі балелі рукі, ручку круціў я. Такім чынам мы абшывалі не толькі нашу вёсачку, але і шмат іншых. Платы не бралі. Бо... ніхто не даваў — не было чаго... Даць. Але ж нам дапамагалі: хто — засеяць ці ўбраць агарод, хто — нарыхтаваць дроў.

Вось за гэту машынку і ўхапіліся былі інспектары.

Але ж не тут тое было: маці з крыкам: «Не дам!» наляцела на іх такім крумкачом, што мужыкі зразумелі — саўладаць з удавой яны проста не змогуць. Пагразілі міліцыяй, судом, склалі пратакол, але пайшлі ні з чым.

Я на радасцях (адваявалі ж!) пабег да свайго сябрука і давай распавядаць, як што было. А бабулька яго — слухала-слухала ды і кажа: «А няхай бы яна (у сэнсе маці. — **Аўт.**) сказала, што машынка нямой».

Вось тут ад рогату мы і пакаціліся: бабулька ж старэнькая, непісьменная, яна не ведае, што правільна трэба казаць: «Машынка — не мая»... Рагочым, дурні-свавольнікі, а яна глядзіць на нас і нічога не разумее.

Якое ж было расчараванне, калі і мы зразумелі, што смяяцца не было з чаго. Бабуля ж мела на ўвазе маю сястрычку, нямую.

Зрэшты, гэта, слушная, як быццам, падказка ўсё роўна была б марнай. Інспектары тады не звярталі ўвагі ні на што. Ім трэба было любой цаной выбіваць грошы для аднаўлення разбуранай вайной дзяржавы.

Іван АСТРОЎСКІ, *г. Мінск.*

Чароўная талерачка

Гора з дзецьмі я хапіла напоўніцу. Большаму сыну 12 было, калі мужык да іншай пайшоў, а меншаму 5. Але ж я — рук не апусціла, выгадавала, па прафесіі абодвум дала, можна сказаць, на ногі паставіла, нават два вяселлі зрабіла. Большы сын пасля жаніцьбы ў Расіі асеў, на радзіме жонкі, а меншы — застаўся ў Мінску. У інтэрнаце ім пакойчык далі. А кватэр няма. Ні ў аднаго, ні ў другога. Ды і маладыя ж: ім дзяцей раджаць, абжывацца, прыбірацца. Хто ім дапаможа, як не родныя бацькі? Я дзве каровы стала трымаць, па чацвёра свіней, плюс куры, гусі, трусы...

Сын (бліжэйшы), дзякуй Богу, ва ўсім дапамагаў мне — яны з жонкай часта прыязджалі. А ўжо збяруцца дамоў ад'язджаць, я ім і капейку якую падкіну, і мяса, і гародніны... Нявестка, не бяды, што гарадская, ні ад чаго не адмаўлялася. Аднаго разу, перад ад'ездам, помню, палуднаваць селі, бабка ў талерцы засталася. «Можа, возьмеш?», — кажу. Яна — ад слова — другую талерачку зверху плясь і ў машыну панесла. На вячэру будзе, маўляў...

Але ж пра тое я і думаць забылася б, калі б не выпадак. Ды яшчэ і які! У мяне, нарэшце, унучка з'явілася! Накупляла я тады ну ўсяго, што ў нашай краме было — цацак, пялюшак, паўзункоў, закалола парсючка, нарабіла прысмакаў, папрасіла суседку, каб на гаспадарцы пабыла, а сама — гайда ў адведзіны.

Не скажу — усё там па-людску было. Нявестка стол зрабіла, нагатавала ўсяго. Гасцей трохі сышлося — пасядзелі, пасвяткавалі. Глядзіш — трэба збірацца ўжо. Сын пайшоў малую забаўляць, а нявестка са стала ўсё прымае і з сабой мне — нічога не дае.

Яно, як быццам і правільна — сваё ўсё ёсць. Але ж я бабу папрасіла, каб на гаспадарцы пабыла — кароў падаіла, пакарміла свіней ды курэй, каб за домам наглядала. Яна ж мяне чакае ўжо. І мне ж, прыехаўшы, трэба будзе ёй пра ўсё расказаць ды пачаставаць нечым. Ну не тым жа, што і ў яе, і ў мяне ў халадзільніку ляжыць?!.. Смачнейшае нешта трэба, гарадское. І каб тут нічога не было, не заставалася, а то і салатаў розных, і тартоў, і адбіўных, і галубцоў... А не папросіш. І ў краме, мусіць, не купіш ужо, бо сцямнела — дзе тут тыя магазіны шукаць?

Карацей, зажурылася я: і сказаць нічога не магу, і паехаць з пустымі рукамі таксама?..

Як на шчасце — нявестка апошнюю талерку ў халадзільнік суне — маю, тую самую, што з бабкай некалі брала. «Ат, думаю, была ні была! Не ўгняўлю яе, можа?» Кажу: «Дочачка, можна я гэту талерачку з галубцамі ў сумку сабе пакладу? Піліпчыха ж прыйдзе, трэба неяк аддзячыць, што пусціла мяне...».

Зачырванелася маё дзіця, кажа: «Прабачце, мама... А я ж — во дурніца — сама не здагадалася!..». І з гэтымі словамі ў слоічкі салатаў, у пакеты мяснога ўсяго, у місачкі тартоў. «Досыць, — кажу, — не трэба мне столькі», а яна ўсё роўна кладзе.

До, што прыехала я дамоў не з пустымі рукамі — смакаты навезла: з Піліпчыхай два дні спажывалі. Яна казала, што заўсёды будзе мяне да сыноў пускаць. Толькі я не вельмі ўжо рвуся. Толькі ў адведзіны ды на хрэсьбіны, а так — хай яны прыязджаюць. Яны, без гаспадарак, вальнейшыя.

Галіна С., *Капыльскі раён.*

Рубрыку вядзе Валянціна ДОЎНАР.

ИНФОРМАЦИОННОЕ СООБЩЕНИЕ ОБ АУКЦИОНЕ ПО ПРОДАЖЕ ПРИНАДЛЕЖАЩИХ ГОСУДАРСТВУ АКЦИЙ

Наименование акционерного общества, акции которого предлагаются к продаже на аукционе	Уставный фонд (УФ)	Номинальная стоимость акции	В собственности государства по состоянию на 1 ноября 2007 года		Начальная цена продажи 1 акции	Предлагается для продажи		Количество акций, штук акций/начальная цена продажи акций, тыс. руб.
	штук акций	руб.	штук акций	в % к УФ	руб.	штук акций	в % к УФ	
Савушкин продукт	800000	25000	9104	1,1	46100	9104	1,1	9104/ 419695

Примечание: Аукцион состоится **28 декабря 2007 года** в 11 часов по адресу г. Брест, ул. Ленина, 11, каб. 524 (здание облисполкома).

Для участия в аукционе необходимо представить:

1. Заявление на участие в аукционе по установленной форме и подписанный договор о задатке с фондом «Брестоблимущество».
2. Заверенные банком копии платежных поручений:
— о внесении суммы задатка на р/с 3642202530011 Головной филиал по Брестской области ОАО «Белинвестбанк», код банка 823, получатель платежа — фонд «Брестоблимущество», УНП 200020538;
— о внесении специального сбора за подачу заявления на участие в аукционе в размере 4 базовых величин и платы за регистрацию участников аукциона в размере 0,5 базовой величины на р/с 3600201000015 филиал № 100 ОУ ОАО «СБ «Беларусбанк», код 246, назначение платежа 03107, УНП 200300543, получатель платежа — финансовое управление Брестского облисполкома.
3. Юридическими лицами — резидентами Республики Беларусь — нотариально заверенные копии учредительных документов и свидетельства о государственной регистрации.
4. Юридическими лицами — нерезидентами Республики Беларусь — легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписку из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть проведена не ранее 6 месяцев до подачи заявления на участие в аукционе) или иное эквивалентное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения.
5. Индивидуальными предпринимателями — резидентами Республики Беларусь, индивидуальными предпринимателями — нерезидентами Республики Беларусь — нотариально заверенная копия свидетельства о государственной регистрации индивидуального предпринимателя.
6. Юридическими и физическими лицами, индивидуальными предпринимателями — нерезидентами Республики Беларусь — документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим его банком или иной кредитно-финансовой организацией с заверенным в установленном порядке переводом на русский язык.
7. Представителями юридических, индивидуальных предпринимателей — надлежаще оформленная доверенность (кроме случаев, когда юридическое лицо представляет его руководитель).
8. Представителями физических лиц — резидентов Республики Беларусь — нотариально заверенная доверенность.
9. Представителями юридических и физических лиц, индивидуальных предпринимателей — нерезидентов Республики Беларусь — легализованная в установленном порядке доверенность.
10. Документ, подтверждающий согласие антимонопольного органа на совершение сделки, в случаях, установленных законодательством Республики Беларусь.

Участник аукциона, выигравший торги, возмещает организатору аукциона затраты, связанные с организацией и проведением аукциона, в размере 4-х % от начальной цены предлагаемого к продаже пакета акций.

Договор купли-продажи должен быть подписан не позднее 20 рабочих дней с момента подписания протокола о результатах аукциона.

Порядок оформления участия в аукционе и проведения аукционных торгов определяется Инструкцией о проведении аукционов по продаже принадлежащих Брестской области акций, утвержденной решением Брестского облисполкома от 3 августа 2007 года № 604.

Заявления на участие в аукционе принимаются по адресу: 224006 г. Брест, ул. Ленина, 11, каб. 113, фонд «Брестоблимущество» с 8.30 до 17.30 по рабочим дням по 27 декабря 2007 года включительно.

Контактные телефоны в г. Бресте: (80162) 23 44 06, 23 12 63
www.brest-region.by

УНП 200020538.

РЭХА ТРАГЕДЫІ ЛЯ ГРЫБНОГА

У глухім лясным куточку Пухавіцкага раёна з'явіўся помнік — напамін пра адну з безлічы трагічных падзей Другой сусветнай вайны, якая доўгі час заставалася забытай. Мінула 66 гадоў ад першай ваеннай восені, калі пад гэтымі дрэвамі былі жорстка забіты адзінаццаць яўрэяў. Магчыма, жудасная старонка пакутнага лёсу Беларусі была б

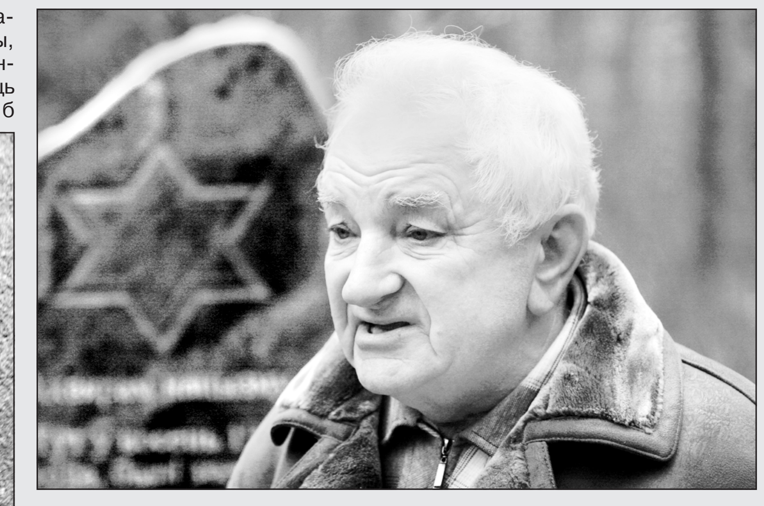

назаўсёды сцёртая з памяці, каб не ўспаміны адзінага сведкі, колішняга жыхара вёскі Грыбное Івана Карпука. У вайну хлопчыку Янку было толькі сем гадоў, але ён ніколі не забываў ні яўрэйскіх дзяцей, сярод якіх былі яго шасцігадовыя сябры Ізік і Моўшык, ні дарослых, якія зрэдку з'яўляліся ў вёсцы ў пошуках вопраткі і ежы. Знішчэнне гэтых людзей назаўсёды ўрэзалася ў ранімую дзіцячую памяць. З дапамогаю Івана Карпука краязнавец, сын партызана, цяперашні мінскі пенсіянер Уладзімір Каско змог даследаваць ваенныя падзеі ў гэтых мясцінах і ўдакладніць многія дэталі гібелі трох яўрэйскіх сем'яў — жыхароў мястэчка Шацк. Таму не выпадкова Іван Карпук і Уладзімір Каско былі ўдзельнікамі цырымоніі адкрыцця памятнага знака. І іхнія ўспаміны і развагі нельга было спакойна слухаць.

Яўрэйскія пагромы ў акупаванай Беларусі пачаліся ўжо ў ліпені 1941-га. Тры сям'і з Шацкага гета апынуліся ў лесе каля вёскі Грыбное невыпадкова — тут знаходзілася смалакурня, месца было далёкае, схаванае ад вачэй. Яны нікому не зрабілі нічога дрэннага, але, каб застацца жывымі, трэба было хавацца. Беларускі лес, як вядома, уратаваў жыцці многім, каго чакаў лёс ахвяраў Халакоста. Але ў гэтых хоць і глухіх мясцінах сярод добразычлівых і спагадлівых людзей знайшоўся і той, хто данёс паліцыі пра шацкіх уцекачоў. Пакінуць сваё, здавалася, надзейнае сховішча, гэтыя няшчасныя не паспелі. Фашысцкіх карнікаў і іх паслугачоў, хуткіх на расправу, як вядома, нічога не спыняла. Яны прымусілі сваіх ахвяраў капаць сабе яму-магілу, кідалі ў яе і забівалі, спачатку дзяцей, за імі — дарослых. Нікога не пашкадавалі. Два хлопчыкі-браты ўсё ж вырваліся, спадзеючыся ўцячы, але на іх пусцілі аўчарак.

— Магчыма, сюды забрыдзе выпадковы грыбнік ці ягаднік, прачытае на помніку гэтыя словы, задумаецца, а можа на імгненне ўявіць,

якая жудасная трагедыя адбылася тут і што думалі людзі ў апошнія хвіліны, калі на іхніх вачах забівалі дзяцей, — сказаў на цырымоніі адкрыцця заслужаны архітэктар Беларусі, лаўрэат Ленінскай і Дзяржаўнай прэмій, старшыня Беларускага саюза яўрэйскіх абшчын Леанід Левін.

Сёлета ў Беларусі ўстаноўлена яшчэ дзесяць новых памятных знакаў ахвярам Халакоста. А на гэтых здымках — сціплы мемарыял у лесе пад вёскай Грыбное і яе колішні жыхар Іван Іванавіч Карпук.

Анатоль КЛЯШЧУК. Фота аўтара.

ОАО «Руденск» (Продавец) совместно с КУП «Минский областной центр учета недвижимости»

ПРОВОДЯТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН ПО ПРОДАЖЕ

здания склада (об. пл. 463,4 кв. м, железнодорожная ветка), расположенного по адресу: Пуховичский район, г. Руденск, ул. Железнодорожная, 3. Начальная цена с НДС – 247 800 000 белорусских рублей. Площадь земельного участка – 0,0723 га. Объект продается без условий. Задаток 5 % от начальной цены перечисляется на р/с № 3012020200010 в Октябрьском отделении ОАО «БПС-Банк», МФО 153001357, УНП 690324015 КУП «Минский областной центр учета недвижимости». Договор купли-продажи должен быть подписан в течение 10 дней после проведения аукциона. Переход прав на земельный участок будет произведен по решению местного исполкома. Порядок проведения аукциона оговорен в условиях его проведения. Аукцион состоится 29 декабря 2007 г. в 12.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, к. 321. Заявления на участие и необходимые документы принимаются по 28 декабря 2007 г. до 17.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, к. 326.

Телефон (8017) 224 61 34.
Наш сайт в Интернете: www.rlt.by.

УНП 690324015.

КУП «МИНСКИЙ ОБЛАСТНОЙ ЦЕНТР УЧЕТА НЕДВИЖИМОСТИ» проводит повторный открытый аукцион по продаже земельного участка общей площадью 0,2499 га для индивидуального жилищного строительства в д. Бровки Минского района. Начальная цена – 37 560 000 бел. рублей. Подробное извещение опубликовано в газете «Звязда» от 25.09.2007 г. Аукцион состоится 06.12.2007 г. в 12.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, д. 5, к. 321. Заявление на участие и необходимые документы принимаются по 05.12.2007 г. до 17.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, д. 5, к. 326.

Контактный телефон (8-017) 224-61-34.
Наш сайт в Интернете: www.rlt.by.

УНП 690324015.

ЯКОЕ НУТРО Ў МІНСКАГА МЕТРО?

Наўрад ці хто стане спрачацца з тым, што метро — самы любімы народам транспарт: камфортна, надзейна, а галоўнае, хутка — менш чым за паўгадзіны можна дабрацца з аднаго канца горада ў другі. Нядзіўна, што адкрыццё новых станцый для мінчан — заўсёды свята, асабліва для тых, каму да іх рукой падаць. На схеме сталічнага метро пастаянна ўзнікаюць новыя пункты (узяць хоць бы нядаўна ўведзеныя «Барысаўскі тракт» і «Уручча»), а ў хуткім часе да іх дадасца і новая лінія — праект трэцяй веткі метрапалітэна, якая злучыць Курасоўшчыну з Зялёным Лугам і вырашыць праблему адзінага перасадачнага вузла на станцыі «Кастрычніцкая-Купалаўская», пачнуць распрацоўваць налета. Праблемы і перспектывы метро абмяркоўваюць многа і часта, днямі гэтаму прысвяціў чарговую «прамую лінію» на Беларускім радыё. Весці гутарку з госцем студыі Алегам КРУГЛОВЫМ — намеснікам начальніка метрапалітэна, галоўным рэвізорам па бяспецы руху цягнікоў — вядучаму Максіму УГЛЯНІЦЫ на гэты раз дапамагала карэспандэнт «Звязды» Ала МАЧАЛАВА. Тэма выклікала ў слухачоў сапраўдны ажыятаж, далёка не на ўсе пытанні госць паспеў адказаць, улічваючы абмежаванасць эфірнага часу. Цікавіліся пераважна бытавымі аспектамі: калі з'явіцца метро ў тых ці іншых раёнах горада, чаму такія моцныя скразнякі на станцыях і іншае. Усе тыя пытанні і кампетэнтныя адказы вы знойдзеце ў гэтым матэрыяле.

☎ — Добры дзень, мяне завуць Павел. Скажыце, калі ласка, як хутка з'явіцца метро ў раёне філіяла БДУ, там, дзе вуліца Ландара?

— Работы ў накірунку мікрараёна «Паўднёвы Захад» пачаліся. Ужо ў 2011 годзе плануецца «здаць» станцыі «Грушаўка», «Міхалова» і «Пятроўшчына». Таксама прынята рашэнне падоўжыць гэту лінію ў накірунку да станцыі «Малінаўка», якая будзе здадзена некалькі пазней. Што датычыць самога філіяла БДУ, то, калі раней гэта ўваходзіла ў схему комплекснага развіцця метрапалітэна, сёння размова аб гэтым не ідзе.

☎ — Ці будзе метро ў Шабанах?

— Ёсць планы па развіцці другой лініі метрапалітэна (Аўтазаводскай) у бок абедзвюх канцавых станцый — «Каменнай горкі» і «Магілёўскай»: у мікрараёны Чырвоны Бор і Шабаны адпаведна. Наколькі хутка рэалізуюцца такія планы, будзе залежаць ад пасажырапатоку ў гэтых накірунках. Зразумела, чакаць адкрыцця ў наступныя тры, чатыры і нават пяць гадоў не даводзіцца — хутчэй, гэта перспектыва 2015—2020 гадоў.

☎ — Ці можна ліквідаваць блытаніну ў аднайменных назвах станцый і вуліц: Магілёўская, Маскоўская і іншыя?

— Увогуле падчас праектавання цяперашняя станцыя «Інстытут культуры» мела назву «Маскоўская», аднак пры ўводзе ў эксплуатацыю найменне змянілі. Гэта адносіцца, хутчэй, да кампетэнцыі кіраўніцтва горада, чым метрапалітэна. Тую сістэму назваў, якая склалася, наўрад ці лёгка змяніць. Пасажырам варта быць больш уважлівымі.

☎ — На станцыі метро «Уручча» вельмі лёгка паслізнуцца на падлозе і прыступках. Хто за гэтым сочыць? Ці можна выкарыстоўваць менш слізкія матэрыялы? Як наогул ахоўваецца бяспека ў метрапалітэне?

— У адпаведнасці з нормамі на прыступках і падлогах пераходаў у метро прымяняецца шліфаваны граніт, таму пэўная шурпаватасць ёсць. Вядома ж, калі яны вільготныя, то бываюць і слізкімі... Падзенні, на жаль, здараюцца як на мокрых прыступках, так і на сухіх. Галоўнае, каб самі пасажыры былі асцярожнымі пры спуску ў метрапалітэн. Са свайго боку супрацоўнікі службы руху, адказнай за ўтрыманне збудаванняў у належным санітарна-тэхнічным стане, выконваюць усё неабходнае: ачышчаюць прыступкі ад снегу і наледзі, высыпаюць спецыяльную сумесь для таго, каб прыступкі не былі такімі слізкімі. Ёсць таксама прыстасаванне для іх абагрэву, якое ўключаюць пры моцных снегападах, павышанай слізкасці. Што да іншых пытанняў бяспекі, то Метрапалітэн увогуле з'яўляецца ўкрыццём чацвёртага класа, прызначаным для аховы насельніцтва ў выпадку паветрана-бомбавых удараў і іншых надзвычайных сітуацый. Для звычайнага рэжыму працы ў метрапалітэне прадугледжаны надзейныя сістэмы бяспекі, у прыватнасці, лакаматыўная сігналізацыя з аўтаматычным рэгуляваннем хуткасці, якая не дазваляе цягнікам разганяцца звыш устаноўленых параметраў. Калі цягнік на нейкім участку перавысіў хуткасць, то сістэма аўтаматычна затармозіць састаў. Калі і пасля гэтага машыніст не пацвердзіць сваю пільнасць, магчыма нават спыненне цягніка. Сістэма накіравана і на тое, каб прадухіліць сутыкненне цягнікоў паміж сабой. Сярод іншых прыстасаванняў, «адказных» за бяспеку, можна вылучыць сістэму кіравання працай станцыі з выкарыстаннем прамысловага тэлебачання. На кожнай станцыі ёсць дзяжурны, які назірае за рухам цягнікоў, пасажырамі і можа выкарыстаць магчымасці гэтай сістэмы ў выпадку небяспекі: напрыклад, калі пасажыр апынуўся на пуцях, — зняць напружанне з кантактнай рэйкі ці не даць цягніку заехаць на станцыю.

— Дарэчы, што можна параіць чалавеку, які апынуўся на пуцях?

— На жаль, такія выпадкі здараюцца. Часцей за ўсё пасажыры, якія знаходзяцца на платформе, імкнуцца дапамагчы небараку і выцягнуць яго з пуцей. І хоць трагічных зыходаў зафіксавана не было, гэта тым не менш вельмі небяспечна. Пры пад'ёме на платформу чалавек рызыкуе наступіць на кораб кантактнай рэйкі, якая знаходзіцца пад напружаннем 825 Вольт, і хоць пуцевікі ставяць пад кораб бабышкі (дадатковыя элементы канструкцыі, якія ў дадзеным выпадку выконваюць ізаляцыйныя функцыі. — **Аўт.**) на участках платформы, гэта не гарантуе, што чалавек не праломіць кораб і не датыкнецца да кантактнай рэйкі. Кантакт, з якога токапрыёмнікі вагона здымаюць ток, праходзіць не па самых рэйках, а паблізу — збоку на поўнай вышыні, аднак выбірацца праз платформу тым не менш нельга. Ёсць два варыянты дзеянняў, выбар залежыць ад таго, наколькі блізка цягнік. Калі ён ужо набліжаецца, застаецца толькі легчы ў латок паміж рэйкамі. У іншым выпадку лепш за ўсё прайсці ў той бок, куды будзе рухацца цягнік — там ёсць прылада кантролю ўваходу ў тунэль, яна таксама спрацуе і будзе дадатковым сігналам для дзяжурных, што не ўсё ў парадку, нехта прайшоў у тунэль. Дзяжурны па станцыі прыме ўсе неабходныя меры, а пасля адкрые тарцовыя дзверы і спакойна выведзе пасажыра.

— Алег Аляксандравіч, раскажыце, калі ласка, пра гісторыю сталічнага метрапалітэна — як усё пачыналася?

— Мінск стаў горадам з мільённым насельніцтвам у 1969 годзе, з таго часу кіраўніцтва горада і краіны — тады яшчэ БССР — стала займацца будаўніцтвам метрапалітэна ў сталіцы.

Трэба было абгрунтаваць на саюзным узроўні неабходнасць будаўніцтва, адным з ключавых аргументаў стала абвастрэнне транспартных праблем у горадзе. Так, у 1974 годзе было зроблена першае тэхніка-эканамічнае абгрунтаванне будаўніцтва метрапалітэна, і толькі праз тры гады — 4 лютага 1977 года — абвясцілі рашэнне Савета Міністраў СССР аб будаўніцтве метрапалітэна ў горадзе Мінску. І ужо ў лістападзе таго ж года пачалі праходку першых тунэляў з будаўнічай пляцоўкі станцыі «Парк Чалюскінцаў». Так што 2007 год — юбілейны для будаўнікоў беларускага метро, ды і лістапад таксама адметны месяц. Тады ж былі створаны і асноўныя арганізацыі, якія займаюцца будаўніцтвам і праектаваннем метро, — Дырэкцыя па будаўніцтве метрапалітэна (заказчык, самая першая арганізацыя ў ланцужку ўсіх работ, з якой усё пачыналася), «Мінскметрапраект» — у той час філіял Маскоўскага інстытута, які займаўся праектаваннем непасрэдна беларускага метрапалітэна, упраўленне будаўніцтва «Мінскметрабуд», які з'яўляўся генеральным падрадчыкам і будаўніком. Усе яны сёлета адзначаюць вельмі значныя, сімвалічныя даты, з чым іх і віншуем. У гісторыі метро былі і вельмі нялёгкія часы... У эпоху Савецкага Саюза Мінскі метрапалітэн знаходзіўся ў сістэме Міністэрства шляхоў зносін, там было сваё Галоўнае ўпраўленне метрапалітэнаў. Пасля распаду Савецкага Саюза Мінскі метрапалітэн стаў аўтаномным, і гэта выклікала шмат праблем. Абвастрэнне фінансавых цяжкасцяў наступіла ў сярэдзіне 1990-х, калі з-за мізэрных зарплат пачаўся адток спецыялістаў. Гэта быў, відаць, самы цяжкі перыяд у гісторыі метро, што не магло не паўплываць на стабільнасць яго працы. Вытрымаў хіба што асноўны «касцяк» працоўнага калектыву, які сфарміраваўся яшчэ з пуску метро ў 1984 годзе. Вялікую дапамогу ў пуску беларускага метро аказалі іншыя метрапалітэны былога Саюза. У структуры беларускага метрапалітэна дагэтуль працуюць спецыялісты з Масквы, былога Ленінграда, Харкава, Кіева, Ташкента, Баку. Асноўны груз вынесла на сваіх плячах, вядома ж, беларуская чыгунка, у прыватнасці, Мінскае аддзяленне — дагэтуль засталося шмат работнікаў, якія прыйшлі адтуль. Актыўнае ўзаемадзеянне метро і чыгункі працягваецца: ідзе абмен вопытам ды і супрацоўнікамі.

Ала МАЧАЛАВА.

(Працяг будзе.)

Фота БЕЛТА.

Ігар Сцяпанавіч АНДРЭЕЎ

26 лістапада 2007 года раптоўна памёр першы намеснік Адказнага сакратара Парламенцкага Сходу Саюза Беларусі і Расіі Ігар Сцяпанавіч Андрэеў.

Пайшоў з жыцця дзяржаўны дзеяч, відны вучоны, юрыст найвышэйшага прафесійнага ўзроўню.

І.С. Андрэеў нарадзіўся 16 кастрычніка 1951 года ў пасёлку Крывічы Мядзельскага раёна Мінскай вобласці. У 1974 годзе скончыў юрыдычны факультэт Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта. З 1974 па 1987 год працаваў выкладчыкам, дацэнтам кафедры крыміналістыкі юрыдычнага факультэта, намеснікам дэкана завочнага факультэта Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта. З 1987 па 1994 год узначальваў Навукова-даследчы інстытут праблем крыміналогіі, крыміналістыкі і судовай экспертызы Міністэрства юстыцыі. З 1995 па 1997 год быў першым намеснікам Міністра юстыцыі.

Сапраўдны талент дзяржаўніка, арганізатара праявіўся ў ходзе працы І.С. Андрэева на пасадзе дырэктара Нацыянальнага цэнтра законапраектнай дзейнасці пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь (з 1997 па 2005 год). І.С. Андрэеў стаяў ля вытокаў стварэння гэтай установы, быў яе першым дырэктарам, унёс значны ўклад у фарміраванне і развіццё нацыянальнага заканадаўства, прававой сістэмы Рэспублікі Беларусь у цэлым.

Веды і вопыт І.С. Андрэева былі запатрабаваны і ў працы Цэнтральнай камісіі Рэспублікі Беларусь па выбарах і правядзенні рэспубліканскіх рэферэндумаў, у склад якой ён уваходзіў з 1977 па 2007 год.

З 2006 года І.С. Андрэеў з'яўляўся першым намеснікам Адказнага сакратара Парламенцкага Сходу Саюза Беларусі і Расіі.

І.С. Андрэеў — аўтар цэлага шэрагу навуковых прац, вучоны, які ўнёс значны ўклад у развіццё айчыннай школы крыміналістыкі.

На ўсіх дзяржаўных пасадах, якія ён займаў, І.С. Андрэеў праявіў сябе мудрым, кампетэнтным і прынцыповым кіраўніком.

Значныя поспехі ў працы, цвёрдая грамадзянская пазіцыя, адданасць народу Беларусі адзначаны падзякай Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, ганаровымі граматамі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь і Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь, а таксама высокім званнем «Заслужаны юрыст Рэспублікі Беларусь».

Светлая памяць аб Ігару Сцяпанавічу Андрэеве назаўсёды захаваецца ў нашых сэрцах.

Г.В. НАВІЦКІ, В.А. ПАПОЎ, Р.А. ВАСІЛЕВІЧ, В.А. СУКАЛА, В.С. КАЛЯМНІКАЎ, Г.М. НЯВЫГЛАС, П.П. МІКЛАШЭВІЧ, У.І. СЯМАШКА, Н.У. ПЯТКЕВІЧ, А.М. АБРАМОВІЧ, С.М. ЗАБАЛОЦЕЦ, Л.М. ЯРМОШЫНА, В.Р. ГАЛАВАНАЎ, С.М. МАРТЫНАЎ, Я.М. ДЗВЯРНІЦКІ, В.В. МІЦКЕВІЧ, А.Э. КРАЎЦОЎ.

Ад камісіі па арганізацыі пахавання Ігара Сцяпанавіча Андрэева

Грамадзянская паніхіда і развітанне з Ігарам Сцяпанавічам Андрэевым адбудзецца 29 лістапада 2007 г. з 10.00 да 13.00 у дзяржаўнай установе «Рэспубліканскі культурна-асветніцкі цэнтр Кіраўніцтва справамі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь» па адрасе: г. Мінск, вул. Кастрычніцкая, 5.

Крынічка

«Цякла тут з лесу невялічка Травой заросшая крынічка». Якуб КОЛАС.

Рубрыку вядзе Валянціна ШПІЛЕЎСКАЯ, тэл. 285 88 81 **№ 30 (248)**

Кантэйнеры для расады

Міне нейкіх месяц-паўтара і агароднікі пачнуць думаць пра расаду: дзе ўзяць насенне, што лепш пасеяць у гэтым сезоне, а потым — куды расаду распікіраваць.

Часта рэкамендуюць пікіраваць расаду ў стаканчыкі, згорнутую ў некалькі слаёў шчыльную паперу. Сапраўды, папяровыя цыліндры цалкам прыдатныя для вырошчвання расады, але далёка не з кожнай паперы іх можна рабіць.

Напрыклад крафт-папера, здавалася б, і таўшчынёй, і шчыльнасцю адпавядае такой задачы. Ды не, такая папера зусім не прыдатная для гэтай мэты. Справа ў тым, што яна насычана феноламі, поліаміднымі смоламі і іншымі хімічнымі рэчывамі, якія прыгнятаюць рост расады, асабліва таматаў, кабачкоў, фізалісу.

Для вырабу стаканчыкаў некаторыя агароднікі выкарыстоўваюць газетную паперу. Але, нават згорнутая ў некалькі слаёў, яна зусім непрыдатная, таму што хутка размакае і развальваецца. Акрамя таго, газетная папера насычана друкарскай фарбай, якая змяшчае ядавітыя хімічныя злучэнні.

Больш за ўсё для вырабу стаканчыкаў падыходзіць звычайная пісчая папера, яна праклеена толькі крухмалам, таму ў ёй няма шкодных рэчываў. Але, хто думае вырошчваць расаду, загадзя збірае пакеты з-пад малака. Яны зроблены са шчыльнай тоўстай паперы, унутры праклеены палімернай плёнкай, а зверху прамочаны парафінам. Дзякуючы такому саставу пакеты з-пад малака добра вытрымліваюць некалькі месяцаў да высадкі расады ў грунт, пастаяннае ўвільгатненне пры паліве.

У ніжняй частцы пакета на вышыні 1 см прарэзваюцца вузкія шчыліны, праз якія прасочваецца лішняя вільгаць пасля паліву. Пастаўце пакеты на шырокія нізкія паддоны, каб вада не пралівалася на падаконнік і не псавала яго. Паліваць расаду можна як у пакеты, так і знізу ў паддоны. Пры высадцы расады іх лёгка разарваць і зняць, не траўмуючы каранёвую сістэму.

Для вырошчвання расады капусты зручней за ўсё выкарыстоўваць каробачкі з-пад соку 0,25 л з палімерным металізаваным пакрыццём унутры. Пратыкаць адтуліны для дрэнажу пад расліны капусты не варта, проста запоўніце пакецікі зямлёй і паліце яе да сметанападобнага стану. Стаканчыкі пастаўце ў цёплае месца. Як толькі з'явяцца ўсходы, адразу іх выстаўляйце ў светлае месца, напрыклад паміж рамамі акна. Для атрымання здаровай і моцнай расады гэты спосаб з'яўляецца аптымальным: расада не выцягваецца, ёй цёпла, яна добра асвятляецца днём, а ноччу атрымлівае прахалоду. Паліваць яе трэба толькі пры поўным высыханні зямлі, звычайна адзін раз на 7—10 дзён. Каробачкі, у адрозненне ад малочных пакетаў, можна выкарыстоўваць не адзін раз.

Кветкавы гараскоп

Гладыёлус (23 лістапада—2 снежня). Чалавек, народжаны пад гэтым знакам, асаблівым талентам не вызначаецца, але вельмі працавіты, стараннны. Пад умелым кіраўніцтвам можа дасягнуць многага. Не хвалько.

Дзьмухавец (3—12 снежня). Сімвал цяпла. Любіць свежасць, подых ветрыку. Не можа жыць без увагі навакольных. З-за гэтага экстравагантнасць часам пераходзіць усе межы густу і агульнапрынятых нормаў. Калі крытыкуюць на рабоце, Дзьмухавец заўсёды можа абараніцца рэальнымі вынікамі ў выкананні даручанага задання.

Лотас (13—22 снежня). Сімвал чысціні. Кветка Лота

са вельмі многа значыць для народаў Азіі. У нашых краях Лотас — экзотыка, не больш за тое. Хоць дзякуючы менавіта экзатычнасці, неардынарнасці мыслення і паводзінаў, Лотасу многае даруецца. Трэба быць больш гібкім у адносінах з людзьмі.

Эдэльвейс (23—31 снежня). Кветка расце высока ў гарах. А чалавек, народжаны пад гэтым знакам, валодае ўсімі якасцямі добрага сябра. Перш за ўсё гэта надзейнасць. Тэмперамент спакойны, хоць у віхуры падзей Эдэльвейс можа часам траціць цярплівасць.

След нашэсця татараў

Аер балотны — шматгадовая травяністая расліна, сустракаецца пад рознымі назвамі: шувар, явар, калмус. Яго яшчэ называюць татарскай травой — назва звязана з той акалічнасцю, пры якой гэта расліна трапіла да нас. Справа ў тым, што аер быў завезены мангола-татарамі ў час нашэсця Чынгісхана. Пасля цяжкіх пераходаў, сустрэўшы на сваім шляху рэчку, возера, ставок, воіны кідалі ў ваду карэньчыкі расліны, і толькі пасля гэтага паілі коней, праганялі смагу. Лічылася, што расліна здольная ачышчаць ваду. Карэньчыкі аеру прыжываліся, берагі вадаёмаў зарасталі духмянай травой.

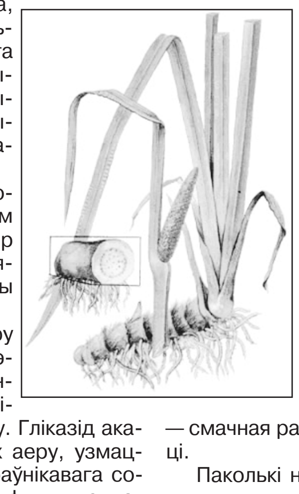

Лекавыя ўласцівасці аернага кораня былі вядомыя старажытным урачам Дыяскарыду і Галену. Аер рос у Малой Азіі, Персіі, Індыі. І нядзіўна, што ім карысталіся воіны Чынгісхана.

Эфірны алей з карэнішчаў аеру прымяняюць пры запаленчых працэсах у поласці рота, ён валодае антымікробнай актыўнасцю ў адносінах да ўзбуджальнікаў парадантозу. Гліказід акарын, які прысутнічае ў карэнішчах аеру, узмацняе рэфлекторнае аддзяленне страўнікавага соку, павышае жоўцевыдзяляльную функцыю печані. У народнай медыцыне шырока выкарыстоўваецца парашок з карэнішча аеру пры пякотцы. Яго прымаюць за паўгадзіны да яды (на кончыку нажа) і запіваюць невялікай колькасцю вады. Выкарыстоўваецца парашок аеру і для прысыпання гнойных ранаў, пры лячэнні гаймарыту. Для атрымання парашку ачышчаныя, высушаныя карэнішчы трэба змалоць на кавамолцы.

У прыродзе расліну нарыхтоўваюць у летне-асенні перыяд (ліпень—верасень): карэнішчы выцягваюць з прыбярэжнага ілу, таму што сустракаецца ён па берагах вадаёмаў. Ачышчаюць ад зямлі, абразаюць наземную частку і карані, змяшчаючы ў кошыкі, прамываюць праточнай вадой. Правяльваюць на працягу некалькіх дзён пад паветкай, затым наразаюць кавалкі даўжынёй 5—15 см і сушаць. Самыя тоўстыя карэнішчы дадаткова разразаюць уздоўж. З іх перад сушкай здымаюць кару. Неачышчаныя карані можна захоўваць даўжэй, таму што ў іх павольней выпараецца эфірны алей.

Карэнішча аеру — сыравіна не толькі для прыгатавання лекавых прэпаратаў, але і кампотаў, варэння. Высушаныя карэнішчы можна выкарыстоўваць у якасці прыправы замест лаўровага лісту, карыцы, мускатнага арэха. Пра тое, што аер — смачная расліна, добра ведаюць вясковыя дзеці.

Паколькі не ўсім хочацца лазіць па балотах у пошуках запаветнага карэння, можна развесці расліну ў сябе на ўчастку. Аер не настолькі патрабавальны да пераўвільгатнення, як прынята лічыць, расліна выжывае без паліву нават у гарачае лета. Вядома, лепш для пасадкі падабраць найбольш вільготнае месца ці бераг рукатворнага вадаёма.

Усміхнёмся!

Мужык прыходзіць дадому з вялікім пакетам цукерак і кажа сваім чацвярым маленькім дзецям:

— Хто заўсёды слухаецца маму, хто ніколі ёй не пярэчыць, хто заўсёды выконвае ўсё, што яна папросіць, таму дастануцца гэтыя цукеркі. Як вы лічыце, каму?

Дзеці (хорам):

— Табе, тата!

☺

— Ну як прайшла вечарынка?

— Глупства поўнае! Мяне пасля заканчэння Маша запрасіла да сябе на келіх віна. Мы пагутарылі, потым яна раптам выключыла святло і поўнасцю распранулася. Я, вядома ж, адразу зразумеў, што яна вельмі стамілася, і пайшоў дадому.

☺

Расійскі ВПК згортвае свае праграмы па стварэнні зброі з элементамі штучнага інтэлекту — вопытны ўзор «разумнай» бомбы так і не атрымалася выпхнуць з самалёта.

Навіны сталіцы

ЗМЯНЕННІ РУХУ Ў СТАЛІЦЫ

Дзяржаўтаінспекцыя Мінска інфармуе аб змяненні парадку руху транспартных сродкаў на некаторых вуліцах.

У мэтах павышэння бяспекі дарожнага руху, упарадкавання паркоўкі транспарту на вулічна-дарожнай сетцы сталіцы арганізаваны аднабаковы рух па вул. Чырваназорнай ад вул. Залатая Горка да праспекта Незалежнасці. Таксама аднабаковы рух уводзіцца па вул. Бялінскага ад зав. Калініна да вул. Я. Коласа, па вул. Чарнышэўскага ад вул. Я. Коласа да вул. К. Чорнага.

Акрамя таго, плануецца змяненне прыярытэту руху транспарту на перасячэнні вул. Леніна з вул. Кірава з абазначэннем галоўнай дарогі па вул. Леніна.

Кар. БЕЛТА.

ЯШЧЭ РАЗ ПРА ВАЙНУ

Усе гэтага чакалі. І вось беларускае кіно прымусіла пра сябе гаварыць. Яно дало падставу яшчэ раз задацца пытаннем: а ці тое гэта кіно, якога ўсе мы чакаем як азарэння і адкрыцця? А ці тое гэта кіно, якое з гонарам можна назваць «новай беларускай кінематаграфіяй»? Ці ёсць, ці будзе яна ў нас некалі ўвогуле і што для гэтага трэба? Мінскі міжнародны фестываль яшчэ раз даў падставу паразважаць пра ўзровень таго кінематаграфічнага прадукту, што сёння ідзе да нашага гледача. Асабліва крыўдна думаць пра гэты ўзровень на фоне тых фільмаў, якія былі сёлета ў фестывальнай праграме. І гэта не мінус фестывалю як такому: ён расце і набірае моц, што нас павінна толькі радаваць. Мінус у тым, што побач з імі няма беларускіх фільмаў такога ж узроўню. І як бы хтосьці ні імкнуўся беларускія стужкі падаць пад маркай шэдэўраў і паставіць сабе ў залік чарговую «галачку», ёсць прафесіяналы і ёсць гледачы, якія выраслі на добрым кіно і адчуваюць, дзе яно ёсць, а дзе яго спрабуюць за такое выдаць.

Сёлета на сваім родным фестывалі мы зноў ваявалі — абедзве беларускія стужкі распавядалі пра падзеі вайны. У абедзвюх вайна была рознай. У фільме «Чаклун і Румба» — рэгулярная армія, баі, узнагароды «герояў», гібель сапраўдных герояў. «Ворагі» прадстаўлялі жыццё акупаванай беларускай вёскі. Я была адной з тых зацікаўленых глядачак, якія і адну, і другую сітуацыю спрабавалі ўспрыняць праз гісторыю сваёй сям'і. Мой дзед ваяваў, сядзеў у акопах, быў паранены пад Бухарэстам, перамога яго застала ў шпіталі. Бабуля з чатырма дзецьмі перажыла акупацыю, распавядала, як самага малога нямецкі салдат частаваў цукеркамі, і нікога са старэйшых, якія ўжо былі дарослымі, нават не забралі ў Германію на працы — бабуля даглядала сваіх дзяцей. Асабліва пільна — пасля таго, як яе сястру і пяцёра яе дзяцей паказальна закатавалі на вачах ва ўсіх вяскоўцаў на пачатку вайны дзеля паслушэнства. Яшчэ адна бабуля мыла бялізну нямецкім салдатам, якія спыніліся ў яе хаце. А сама яна з трыма малымі дзецьмі тым часам тулілася ў хляве. Выбачайце, нахлынулі ўспаміны пра маіх родных, якіх даўно няма на гэтым свеце. Але ўспаміны ўзніклі не выпадкова, і вы зразумееце, чаму.

Фільм «Чаклун і Румба» ішоў на фестывалі як прэм'ера, здымачная група прыйшла, каб яго паказаць вялікай зале. Казалі пра тое, што гэта чалавечая гісторыя пра каханне на вайне, пра простых герояў, на якіх трымалася армія. Для Андрэя Голубева гэта быў рэжысёрскі дэбют. Дэбют — сама па сабе з'ява амбіцыйная. Калі чалавек хоча паспрабаваць сябе ў нечым новым, то павінен імкнуцца гэта зрабіць як мага лепш.

Андрэй Голубеў кіно зняў. Пэўная колькасць кадраў перад намі прабягае. Вось герой Аляксея Шадзько кідае з самалёта кветкі дзяўчыне. Вось сапёр Чаклун абясшкоджвае міну і раптам заўважае прыгажосць той самай дзяўчыны. І па сюжэце ты разумееш, што гэта да яго быццам бы прыйшло каханне, толькі праз экран я гэтага чамусьці не адчуваю. Не адчуваю асаблівых адносінаў і нейкага пералому, калі дзяўчына раптам невядома чаму кідаецца да цягніка, які вязе сапёра ў штрафбат з-за яе ж памылкі. Чаклун ваюе як герой, яго баявы сябар сабака дапамагае перанесці данясенне. За паспяховую аперацыю ўсіх узнагароджваюць, акрамя нашага героя — ну не было яго ў шпітальнай палаце, калі туды зайшоў камандзір!.. А кавалер, які перасеў з самалёта на персанальнае аўто, спакойна курсіруе па дарогах вайны. Дзяўчына і з ім шуры-муры круціць, і за Чаклуна яна быццам бы перажывае: дагаворваецца, каб кавалер перавёў яго ў тылавую частку. І гэта яго, баявога сапёра, які выдатна абясшкоджвае міны!.. Безумоўна, ён проста абавязаны быў вярнуцца на фронт, тым больш што любімы сабака пасля ранення ніяк не можа прыйсці ў форму без свайго гаспадара. І вось ужо ўсё ідзе да шчасця: дзяўчына, сустрэўшыся з сапёрам на дарогах вайны раптам пагаджаецца пасці за яго замуж. Але Чаклун не прыходзіць... Варыянтаў, чаму не прыходзіць на сваё ж вяселле закаханы сапёр... Па логіцы рэчаў варыянт толькі адзін. Але дзяўчына пра яго, відаць, нават не падумала. Дзіўна, ці не? Таму што мы зноў бачым яе ў машыне з тым самым кавалерам, які ўжо павышаны ў званні. Але яна кідае яго і бяжыць на знаёмы голас сабакі Чаклуна і чуе, што той загінуў. Але сумаваць і тут не выпадае: у гэты самы момант прыйшла навіна, што скончылася вайна, кавалер падае ад радасці на калені, зразумела, што цяпер яны дакладна пажэняцца. Усё-такі гэтая лёгкая гісторыя пра вайну, якая зусім не выглядае драмай, прыходзіць да хэпі-энду.

Толькі я не разумею, дзеля чаго такія гісторыі распавядаюцца. Калі пра тое, што сапраўдныя героі застаюцца без медалёў, а несапраўдныя атрымліваюць званні, то на гэтай думцы акцэнту не зроблена. Ды гэтая думка ўжо была сказана ў іншых, сапраўды выдатных савецкіх фільмах. А калі пра тое, каго і чаму кахаюць прыгожыя рэгуліроўшчыцы, то, шчыра кажучы, тут увогуле цяжка паверыць у тое, што такая некага кахае. Цяжка паверыць у такую вайну, калі рэгуліроўшчыцы ходзяць нібыта манекеншчыцы па подыуме ў мадэльных пантофлях і мяняюць сукенкі, быццам бы прывезлі з сабой гардэробчык... Вельмі лёгка ўсё тут пра вайну. Не страшна. Не жудасна. Не напружана. Можа таму, што героі ў многім атрымаліся не натуральнымі, з нейкімі несапраўднымі пачуццямі і перажываннямі, нават герой расійскай зоркі Андрэя Федарцова. Не веру... Хоць, напэўна, у такога фільма можа быць аўдыторыя: яго можна вазіць па вёсках на Дзень Перамогі.

Але сёння ўжо нельга здымаць пра вайну так, як у савецкія часы здымалі дзіцячыя казкі. Гісторыя адкрыла шмат новых старонак, рэжысёры, калі бяруцца за такія тэмы, то дзеля таго, каб новым пакаленням, якія ўжо не чулі расказаў бабуль і дзядуляў, адкрыць нешта галоўнае пра такую з'яву, як вайна. Ды і тэхналогія кінавытворчасці зрабіла шмат крокаў наперад.

Марыя Мажар, рэжысёр з Беларусі, якая вучылася ў Маскве, спрабавала зрабіць іншае кіно з дапамогай расійскага прадзюсара. За гэта ёй дзякуй. Пра фільм «Ворагі» мы ўжо змяшчалі асобны артыкул. Гэты фільм выклікаў шмат спрэчак.

Маладая дзяўчына Марыя Мажар сама напісала сцэнарый. Паводле яе слоў, ён патрапіў на вочы расійскаму кінарэжысёру Аляксею Учыцелю (ён думаў, што Марыя — сцэнарыст) і хацеў узяць яго для іншага рэжысёра. Потым, калі даведаўся, што Марыя — таксама прадстаўнік гэтай прафесіі, прапанаваў зрабіць фільм разам. Марыя сказала, што хацела зрабіць кіно з новым поглядам, імкнучыся зразумець той, іншы бок, дзе таксама былі вымушаны ваяваць людзі, нераўнадушныя да бедаў мясцовых жыхароў. І ў памяць пра жанчын, якія зберагі галоўны скарб — дзяцей сваіх. Хацела ўславіць подзвіг маці.

Калі шчыра, то тут я не разумею, які подзвіг раскрывае гэтая гісторыя. Жанчына ў фільме паводзіць сябе вельмі дзіўна для добрай маці, тым больш у ваенны час: яна не шукае сына. Няўжо настолькі давярае немцам? І калі гэтая жанчына адмаўляецца падмяніць свайго сына ў палоне на чужога, то гэта сведчыць толькі пра тое, што яна не зрабіла подлага ўчынку. Подзвіг... Напрыклад, у грузінскім фільме «Сваны» з «лістападаўскай» праграмы мы бачылі жанчыну, якая ахвяравала ўласным сынам, каб захаваць жыццё чужому. Адчуйце розніцу.

Напружваюць і некаторыя дзіўнаватыя моманты. Беларускія жанчыны, якія, мыючы нямецкую форму, разважаюць пра тое, як сумуюць па мужчынах. Вясковая кабета кідаецца ў бойку да нямецкага салдата — яна б яшчэ падумала, ці варта біцца з уласным мужам. Не ведаю, як у акупаваную беларускую вёску магла прыйсці пахаванка — сувязі з рэгулярнай арміяй жа не было. У 42-м годзе па вёсцы ездзяць танкі, якія, па логіцы, павінны ваяваць на лініі фронту... Так, дробязі і дэталі. Але яны складаюць уражанне несапраўднасці таго, што адбываецца. Хоць пазбегнуць гэтага можна было проста: запрасіўшы спецыяліста па ваеннай гісторыі кансультантам.

— Я многа чула крытыкі, — гаворыць Марыя Мажар. — Але разам з тым пра карціну гавораць, адзначаюць яе прызамі. Значыць, яна патрэбна. Гледачы прымаюць неадназначна, і гэта таксама добра.... Мы, калі стваралі яе, былі неабмежаваныя ў мастацкім выражэнні, але былі абмежаваныя ў сродках. Напэўна, гэта адчуваецца. Зараз бы я ўжо здымала іншы фільм. Праходзіць час, з'яўляецца новы вопыт, хочацца мяняцца. Магчыма, усё яшчэ наперадзе, таму што карціна дэбютная.

Аднак дэбютантка Марыя Мажар усё-такі атрымала спецыяльны дыплом журы «За вернасць традыцыям і новы погляд на вайну». Гэта можна лічыць маленькім цудам. Таму што старшыня журы **Дзмітрый Месхіеў**, рэжысёр, які зняў цудоўную ваенную карціну «Свае», пракаментаваў беларускую частку праграмы вельмі рэзка:

— Я лічу, што гэта вельмі слабое кіно. Калі мы прыгадаем дэбюты пра вайну, то фільм «Іванава дзяцінства» быў дэбютам Андрэя Таркоўскага. І фільм «Праверкі на дарогах» Германа таксама быў дэбютам. Таму апраўдваць нейкія недахопы дэбютам, мне здаецца, не вельмі правільна. Вялікая колькасць фільмаў, якія рухалі кінематограф, гэта дэбюты. Напрыклад, амерыканскі фільм «Танец з ваўкакамі», фільм «Вяртанне» Звягінцава, я мог бы працягваць. А тут я не бачу ніякага новага погляду, я бачу проста дрэнна зробленае кіно. Калі я бачу вёскі з кардону, ці рэгуліроўшчыц, якія невядома каму махаюць сцяжкамі, то разумею, што хтосьці штосьці зрабіў неахайна, фальшыва. Без разумення таго, як гэта ўсё магло быць насамрэч. Зразумейце, нельга здымаць кіно пра вёску, калі не ведаеш гэтага жыцця. Нельга гаварыць дзецям у вёсцы, тым больш беларускай: «Хадзіце, яблык дам». І дзеці ўсе як дурні бягуць за гэтымі яблыкамі, пры тым, што яблыкі ёсць у кожнай хаце. І так далей... Мне па-рэжысёрску не спадабалася ўсё, пачынаючы ад выявы, якая абсалютна незразумелая, заканчваючы ігрой артыстаў, якія найграюць усе без выключэння, хоць я ведаю, што беларуская акцёрская школа вельмі добрая. Ды і гісторыя... Гісторыю ж можна павярнуць абсалютна па-іншаму, і будзе тады іншае кіно. Гісторыя магла б даць бездань сюжэтаў і новых поглядаў. Таму што вайна — гэта бязмежна экстрэмальная сітуацыя, калі ўсё пераварочваецца. Я, калі рыхтаваўся да фільма «Свае», ездзіў па вёсках і размаўляў са старымі. Мне расказалі такую колькасць гісторый, што жыцця не хопіць, каб іх зняць. Я думаю, што ў вас іх не меней, нават болей. Я лічу, што ў Беларусі, дзе пацярпеў кожны трэці жыхар, кіно пра Вялікую Айчынную вайну трэба рабіць вельмі акуратна. Самае дзіўнае: у вас гэта ўсё было, былі выдатныя рэжысёры. Я не ведаю, чаго не хапае зараз. Напэўна, добрых рэжысёраў. Уласна кажучы, гэта ўсё, што трэба...

У нас любяць казаць пра тое, што на добрае кіно патрэбны добрыя грошы. А нашы фільмы ў асноўным малабюджэтныя. І здымаюцца ў кароткія тэрміны. Але ўсё адносна. Аказалася: тое, што для беларусаў дрэнна, для іншых творцаў — норма. Было сказана на прэс-канферэнцыі: фільм «Чаклун і Румба» здымаўся вельмі хутка, за паўгода. Актрыса Юлія Аўг тут жа заўважыла: для Расіі гэта звычайна, нават па тры месяцы даюць на здымкі. «Адчуваўся недахоп сродкаў»... Дык мы бачылі выдатныя карціны, бюджэт якіх таксама быў невялікі — у эстонскай дзяўчыны-рэжысёра і ў латвійскага дэбютанта атрымаліся цікавыя, разумныя фільмы, якія сапраўды маюць дачыненне да кіно як мастацтва. Аднак працы нашых дэбютантаў удзельнічалі ў фестывальным конкурсе нароўні з іншымі фільмамі. І тут бы прызадумацца: а ці варта іх туды заяўляць? Конкурс — асаблівая адказнасць. Ці не больш разумна было б зрабіць звычайную прэм'еру беларускага фільма «Чаклун і Румба» ў рамках фестывалю, толькі па-за конкурсам? І ўсё стала б на свае месцы: і кіно паказалі, і чарговы раз паразважалі, чаго нам не хапае для поўнага мастацтва.

Пра тое, чаго не хапае і калі яно можа з'явіцца, разважаў дырэктар кінастудыі «Беларусьфільм» **Уладзімір Замяталін**:

— Доўгі час кінавытворчасць у нас знаходзілася ў стане летаргіі. Абуджэнне даецца не лёгка і не хутка. Але мы робім усё магчымае, каб гэта адбылося, зваротнай дарогі проста няма. Мы разумеем, што трэба рабіць пэўную колькасць карцін. Кінастудыя 15 гадоў была ў стратным стане, але павінна зарабляць грошы. Сёлета мы зарабілі паўтара мільёна, але гэта толькі пачатак. Мы будзем зарабляць грошы, якія пойдуць на вельмі прыкметны праект, які неўзабаве з'явіцца і здзівіць многіх. Ёсць тэма, на якую, я думаю, расіяне пасаромеюцца здымаць кіно — гэта тэма развалу СССР. Мы саромецца не будзем і насуперак грамадскай свядомасці паспрабуем зрабіць фільм пра лёсы людзей, якія патрапілі ў гэты вадаварот. У планах беларускай кінастудыі пазначаны карціны самыя розныя — і драмы, і камедыі, і гістарычныя фільмы. Мы разумеем: для таго, каб гэтыя планы ажыццявіліся, трэба весці падрыхтоўку кадраў, асабліва сярэдняга звяна. Мы заключылі дамову з Расіяй, каб нашы спецыялісты праходзілі курсы перападрыхтоўкі, дзе б іх вучылі, як трэба рабіць фільм. І, безумоўна, трэба павышаць прэстыж працы тых, хто заняты ў кінавытворчасці. Тут былі прабелы. Напрыклад, стаўка першага разраду да 1 лістапада была 65 тысяч рублёў. Зараз яна складае ўжо 120 тысяч рублёў. Але наперадзе павышэнне заробку яшчэ ў два разы. Нясе аптымізм запланаваная рэканструкцыя кінастудыі «Беларусьфільм». Калі студыя будзе новая, то да нас прыедуць рабіць фільмы творцы з іншых краін. Думаю, «Масфільм» можа пераажываць ужо зараз.

Здаецца, ключавая думка тут такая: трэба вучыцца, як рабіць кіно. Асновы прафесіі — гэта адно. Але не меней важна мець уяўленне пра добрае кіно. На якіх прыкладах з папярэднікаў вучыцца, кожны рэжысёр вырашае для сябе сам. Калі прыязджаюць на фестываль іранскія кінастваральнікі і гавораць пра тое, што вучыліся, праглядаючы творы Пудоўкіна, Эйзенштэйна, Таркоўскага, то гэта адчуваецца і бачна па іх карцінах: яны дабротна зробленыя, з асаблівым поглядам на жыццё, з цікавымі падыходамі да сур'ёзных тэмаў. А на якіх прыкладах вучацца нашы рэжысёры? Што яны глядзяць, якія адкрыцці заўважаюць у сучасным кіно? Па карцінах цяжка зразумець, што глядзяць і што прыкмячаюць. Цяжка нават зразумець, наколькі добра яны ведаюць тую ж беларускую ваенную класіку. Вядома, што нельга ў XXI стагоддзі здымаць фільмы пра вайну так, як гэта рабілі 40 ці 30 гадоў таму. І тое, тады ў Беларусі ствараліся сапраўдныя, шчырыя і глыбокія карціны, якія ўвайшлі ў сусветную скарбонку кіно пра вайну. Узгадваючы былую славу, можна зрабіць выснову: добрае кіно робяць асобы. Асобамі не нараджаюцца, асоба выхоўваецца падчас працы, розных жыццёвых і прафесійных выпрабаванняў. Гэта пра сённяшніх дэбютантаў: моцны вытрымае і наступны раз пастараецца зняць зусім іншае кіно, якое стане з'явай для краіны. Калі краіна, вядома ж, у гэтым будзе зацікаўленая.

Ларыса ЦІМОШЫК.

Прыгожае жыццё

Наша Даша паедзе скараць Нью-Йорк

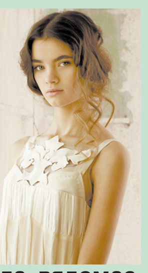

У палку беларускіх супермадэляў папаўненне. Падчас нацыянальнага фіналу міжнароднага конкурсу «Форд Супермадэль свету» стала вядомае імя дзяўчыны, якая прадставіць нашу краіну ў Нью-Йорку ў студзені 2008 года. З тысячы прыгажунь журы выбрала спачатку 30 паўфіналістак, і потым толькі адну — пераможцу. Ёю стала 15-гадовая Дар'я Аніськова з Мінска.

Дзяўчаты выступалі ў чатырох дэфіле. Для першага касцюмы рыхтавала беларускі дызайнер Святлана Білан, другое — «Халодная планета» — забяспечыў футурыстычныя ўборамі Хайк Сіманян (Масква), купальнікі для дэфіле «Гарачая планета» выдала канкурсантам «Мілавіца», а вячэрнія сукенкі для апошняга выхаду сшыла масквічка дызайнер Яўгенія Саляўёва. На выніках усіх «праходак» аднагалосна сімпатыі журы завявала менавіта яна — мінская школьніца Даша з універсальным мадэльным ростам у 177 сантыметраў. Завявала, заўважым, з другой спробы — леташні «агляд» перамогі не прынёс.

Гісторыя пра тое, як дзяўчына трапіла ў мадэльны бізнэс, падазрона нагадвае шэраг іншых: зайшла ў кафэ з бацькамі, трапілася на вочы кіраўніку студыі, пасля доўгіх уговораў згадзілася паспрабавацца сябе, і нечакана — атрымалася. Тым не менш Сяргей Нагорны, у студыю якога ўваходзіць зараз Дар'я, сцвярджае, што гэта праўда. Дзяўчына прымала таксама ўдзел у паказах фестывалю «Млын моды», займаецца ў студыі часопісаў. Але першаснае для яе — усё ж вучоба. Даша вучыцца ў 10-ым класе сталічнай школы № 65 з паглыбленым вывучэннем англійскай мовы. (Між іншым, у гэтай жа школе вучыцца Маргарыта Герасімовіч, якую шматлікія прыхільнікі тэлепраекта «Фабрыка зорак» ведаюць як Дакоту). Як лічыць дырэктар студыі моды, выдатнае веданне англійскай дасць беларускай удзельніцы дадатковы плюс на конкурсе; зрэшты, нам і без таго грэх скардзіцца на недацэнку прафесіяналамі мадэльнага свету: у 2006 годзе беларуска Каця Даманькова перамагла на конкурсе і атрымала кантракт на 250 тысяч долараў, сёлета Віка Махота прывезла 2-е месца і кантракт на 150 тысяч долараў. Наколькі пашанцуе Дашы, даведаемся ўжо менш чым праз два месяцы.

Ліна МАЛІНІНА.
Фота з сайта www.nagornymodels.com.

У гэтым упэўнены Уладзімір МІХАЛЁЎ, старшыня прэзідыума рэспубліканскага маладзёжнага грамадскага аб'яднання «Беларуская федэрацыя старадаўняй аўтатэхнікі «БАРЭТРА». У верасні гэтага года Федэрацыя арганізавала самую буйную ў гісторыі Беларусі выстаўку рэтрамабіляў, на якой экспанаваліся адразу 56 аўто. Але галоўным вынікам амаль 9-гадовай дзейнасці аб'яднання павінна стаць стварэнне Нацыянальнага тэхнічнага музея, канцэпцыю якога распрацоўваў сёння госць «Звязды». Што гэта будзе за музей, і ў якім стане ўвогуле сёння парк старадаўняй аўтатэхнікі ў краіне — пра гэта наша размова з чалавекам, якога называюць «галоўным калекцыянерам рэтрамабіляў» у Беларусі.

БЕЛАРУСІ ПАТРЭБЕН МУЗЕЙ АЎТАМАБІЛЯЎ

Гасцёўня

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

— ***Уладзімір Сяргеевіч, калі людзей у нас зразумелі, што старадаўнія аўтамабілі маюць каштоўнасць?***

— На жаль, гісторыя тэхнікі пачала ў нас складваца даволі позна. Першы клуб быў зарэгістраваны ў 1975 годзе пры Мінскім абласным камітэце прафсаюзаў. Параўнайце: Расійскі Інстытут гісторыі прыродазнаўства і тэхнікі быў створаны яшчэ ў 40-х гадах. Політэхнічны музей у Маскве адкрыўся ў 1872 годзе! Сёння ў нашых усходніх суседзяў некалькі буйных музеяў аўтатэхнікі розных формаў уласнасці.

Калі б у Беларусі падобны музей альбо інстытут быў створаны раней, мы былі б уладальнікамі адной з самых цікавых аўтакалекцый Еўропы. У свой час у Беларусі была вялікая колькасць тэхнікі. Тут размяшчалася буйнейшая ваенная акруга, у якую пасля заканчэння вайны многія вайскоўцы вярнуліся на трафейных машынах. Генералы пакідалі ў беларускіх гаражах свае «Майбахі», «Хорхі», «РольсРойсы», узрост якіх пачынаўся з 1915 года выпуску. Я ўжо не кажу пра ЗіС-ы 101-ыя і 110-ыя, «BMW» 340-ыя і 321-ыя...

Тэхнікі было шмат. Але, на жаль, у Савецкім Саюзе забаранялася перадаваць у прыватныя рукі аўтамабілі прадстаўнічага класа. Састарэлыя мадэлі пускалі пад нож. Пашанцавала тым, якія перадавалі ў якасці выключэння вадзіцелям, альбо з дазволу ўрада — заслужаным дзеячам навукі, пісьменнікам. Увогуле, у нас не было шырокай аўтамабілізацыі. Аўтамабіль увайшоў у жыццё людзей недзе ў 70-х, калі ён ужо стаў кавеерным, бязлікім. Таму, магчыма, і ў свядомасці людзей не сфарміравалася адпаведнага адносіны да старадаўніх аўтамабіляў.

А між тым гэта даўно ўжо не толькі прадмет захаплення, але і сур'ёзны бізнэс. **Кожны год старадаўнія аўтамабілі даражэюць у сярэднім на 15 працэнтаў!** У Францыі ў сферы абслугоўвання рэтрамабіляў заняты каля 360 тысяч чалавек. Гэта цэлая галіна эканомікі краіны.

Усё ж такі былі ў нас уладальнікі старых аўтамабіляў, якія любілі і песцілі свае машыны. Дзякуючы ім мы маем сёння каштоўныя аўто. Такіх уладальнікаў пазней аб'яднаў у клубе «Аўтадэзд» Віктар Голуб, у той час артыст цырка. Калі першы клуб распаўся, тыя ж самыя людзі ўвайшлі ў другі клуб — «Аўтахобі», які ўтварыўся ў канцы 80-х гадоў. Узначаліў яго Уладзімір Навумчык. НВА «Цэнтр» выдзеліў клубу добрае памяшканне пад рэстаўрацыйны цэнтр, дзе адначасова маглі вяртаца да жыцця каля 20 аўтамабіляў. Цэнтр аб'яднаў людзей, яны дапамагалі адзін аднаму, нехта, напрыклад, добра рабіў кузаўныя работы, нехта разбіраўся ў рухавіках. Абменьваліся ідэямі, вучыліся. Клуб праводзіў мерапрыемствы: еўдзіў у Прыбалтыку, удзельнічаў у гарадскіх выстаўках. Апошняя буйная выстаўка адбылася на стадыёне «Трактар» у 1991 годзе, яна была прысвечана 40-годдзю Мінскага мотавелазавода.

Я ў клубе не быў. Але ўжо з 1989 года меў свой аўтамабіль «Опель-Капітан» 1940 года. З гэтага часу стаў неабыякавы да любых старадаўніх аўтамабіляў, таму з кіраўніцтвам і членамі клуба меў цесныя зносіны. Калі ў 1995 годзе «Аўтахобі» спыніў сваё існаванне, я сабраў былых членаў клуба і тых, хто хацеў далучыцца, і прапанаваў адрадзіць гэты рух, толькі ўжо на больш высокім арганізацыйным узроўні. «Барэтра» — не клуб, а рэспубліканскае аб'яднанне. У склад Федэрацыі могуць уваходзіць як рэгіянальныя, так і профільныя клубы, прысвечаныя нейкай марцы. 13 красавіка 1998 года адбыўся ўстаноўчы сход, а 30 снежня мы былі зарэгістраваны Міністэрствам юстыцыі. Наш кантакты тэлефон 277 42 45 (Мінск).

— ***Уладзімір Сяргеевіч, хто вы па прафесіі? Наколькі блізка альбо далёка асноўны ваш занятак ад захаплення рэтрамабілямі?***

— Я шмат чым займаўся ў жыцці. Быў прафесійным спартсменам. Скончыў аспірантуру Акадэміі навук БССР па спецыяльнасці фізіялогія чалавека і жывёл, працаваў выкладчыкам медінстытута. Але з дзяцінства захапляўся тэхнікай, наведваў радыётэхнічны, авіямадэльны, марацкі гурткі. На першым курсе інстытута атрымаў вадзіцельскія правы. Яшчэ захапляўся мастацкай фатаграфіяй, сам маляваў. І вось у маёй любові да старадаўнята аўтамабіляў спалучыліся ўсё, што мне цікава: тут і мастацтва, і тэхніка, і асаблівы водар мінуўшчыны. Так што я не выпадкова, напэўна, здзейсніў пра свой час гэтай справе. Сёння старадаўнія аўтамабілі прадаўжаюцца мне ў пэўнай ступені бізнесам, але не хутчэй, больш за тое — да пэмнікаў навукова-тэхнічнай гісторыі. Да таго ж, многія аўтамабілі маюць культурна-гістарычнае значэнне, бо звязаны з жыццём і дзейнасцю славутых людзей. Ёсць такія, што захаваліся ў адзінкавых экземплярах.

— ***Колькі рэтрамабіляў вы маеце ва ўласнай калекцыі?***

— Парадка дзесяці. Некаторыя аўтамабілі: ГАЗ-13 «Чайка», ЗІС-14, ГАЗ-М1 1936 года, «Опель-1,8» кабрыялет 1933 года, «Штаер» кабрыялет 1940 года, «BMW-321», «Мерседэс-170-V», «Опель-Капітан»... Не хапае месца, дзе іх захоўваць, рэстаўраваць. Яны раскіданы па ўсёй рэспубліцы, там, дзе для іх знайшліся гаражы. А гэта значыць, што рух да іх не дахопіць. Такая сітуацыя ў многіх. Таму ва ўладальнікаў пастаянна адпадае ахвота ўтрымліваць такія машыны. Рэтрамабіль павінен выконваць сваю сацыяльную функцыю: паказваць сабе людзям. Таму пастаянна тэхніка з Беларусі стала знікаць. Калі б у нас быў музей, то і тыя машыны, што знішчаліся на прадпрыемствах, і тыя, што рэжаецца ў прыватніках, маглі б стаць экспанатамі. У Рызе ў пачатку 70-х быў створаны такі музей, і туды з Беларусі хлынуў паток раритэтаў. Тут былі вывезены аўтамабілі, якія сёння каштуюць некалькі мільёнаў долараў. Сёння ў Беларусі не засталося ніводнага «РолсРойса», ніводнага «Майбаха», застаўся адзін «Хорх», і тое не самы цікавы — 930-ай мадэлі, у дрэнным стане...

Таму адна з асноўных задач Федэрацыі старадаўняй аўтатэхнікі — стварыць тэхнічны музей. Спачатку была задума арганізаваць музей транспарту. Восем гадоў мы спрабавалі знайсці і атрымаць ва ўласнасць памяшканне. Зрэшты мы сустрэлі разуменне з боку Адміністрацыі Прэзідэнта. У верасні мінулага года ўраду было даручана стварыць працоўную групу, у якую ад Федэрацыі ўвайшлі два чалавекі. Размова ўжо ідзе пра арганізацыю Нацыянальнага тэхнічнага музея. Там будуць прадстаўлены не толькі легкавыя аўтамабілі, але паказана гісторыя будаўніцтва аўтобусаў, тралейбусаў, трамваяў і іншай камунальнай тэхнікі.

Плошчы патрэбны вялікія, гэта можа быць адзін з самых буйных у рэспубліцы музеяў. Ёсць прапанова стварыць яго ў рамках праекта «Мінск-Сіці».

Сёння распрацавана канцэпцыя музея. З лютага дакументацыя разглядаецца ў Міністэрстве транспарту і камунікацый. На жаль, справа рухаецца не так хутка, як хацелася б.

— ***Сёння рарытэтная тэхніка вывозіцца з Беларусі?***

— Так, механізмы, якія павінны гэтаму перашкаджаць, не працуюць. «Барэтра» ў 1990 годзе звярнулася да Урад з просьбай аб забароне вывазу рарытэтнай тэхнікі і аб дазволе беспошліннага яе ўвозу. Гэта неабходна для стымулявання стварэння калекцый, як будучай музейнай, так і прыватных. У 2000 годзе выйшла пастанова Савета Міністраў, якая забараняе вываз рэдкіх аўтамабіляў. Але ў заканадаўстве нашым няма паняцця «рэдкі аўтамабіль». Кожны можа трактаваць як захоча. Дазвол на вываз гісторыка-культурных каштоўнасцяў у нас дае Міністэрства культуры, але там няма спецыялістаў па аўтамабілях. Яны, зноў жа, звяртаюцца да нас. Адная з такая кія з'яўляецца гарантыйны таго, што каштоўныя аўтамабілі не вывозяцца за мяжу. Вось прыклад. Нехк мне пазванілі з Міністэрства культуры і сказалі, што ёсць намер вывезці ЗіС-101. Я сказаў, што машына радзейка, іх тут засталося некалькі адзінак. Дазвол на вываз не далі. Уладальнік прадаў машыну ў Беларусі, а новы ўладальнік вывез яе ў Расію.

Ад нас вывозяць машыны аўтавозамі. У Лідзе ёсць ангар, які арандуе грамадзянін Германіі. Ён наняў некалькі чалавек, з дапамогай якіх скупляе рарытэтныя аўтамабілі, прывозіць іх у парадак, камплектуе і вывозіць на аўтавозах (па 6 штук!) двума шляхамі: праз Полацк і Прыбалтыку. У Расіі, між іншым, вываз тэхнікі старэй за 50 гадоў забаронены.

— ***Як, на ваш погляд, можна было б удасканаліць механізм забароны вывазу каштоўных аўтамабіляў?***

— Патрэбна стварэнне экспертнай камісіі пры Федэрацыі, якая выдавала б на кожную машыну сертыфікат: якую яна мае навукова-тэхнічную, культурна-гістарычную каштоўнасць. У Еўропе такія аўтамабілі маюць асаблівы статус, ім даюцца спецыяльныя нумарныя знакі, у заканадаўстве агавораны пэўныя ўмовы іх эксплуатацыі.

Вельмі важна таксама ўвесці льготу на ўвоз такой тэхнікі. Напрыклад, мне, каб прывезці з Украіны ГАЗ-13 «Чайка», трэба заплаціць як уладальніку 5 тысяч долараў, ды яшчэ мытную пошліну — 13 тысяч еўра. Хто ж павязе? Падатак на такія машыны народні з падаткам на звычайныя старыя аўтамабілі. Але ж рэтрамабілі ўжо ніхто не будзе эксплуатаваць. На іх будуць выязджаць толькі на культурныя мерапрыемствы і экспанавацца на выстаўках.

— ***Колькі гадоў павінна быць аўтамабілю, які прадстаўляе каштоўнасць?***

— Згодна з канонамі міжнароднай федэрацыі старадаўняй аўтатэхнікі, рэтрамабілям можа лічыцца машына старэй за 20 гадоў. Пры гэтым трэба памятаць, што мадэлі масавай вытворчасці ніякай каштоўнасці для калекцыянераў не прадстаўляюць.

— ***Вы казалі, што інтарэс можа прадстаўляць машына, якая звязана з той альбо іншай выдатнай асобай. У нас ёсць такія?***

— Ёсць «Шэўрале-Майстар дэ Люкс», якім карыстаўся Янка Купала. Машына стаіць у Магілёўскай вобласці на былой дачы паэта. На жаль, яе мала хто бачыць. Федэрацыя прапанавала адрэстаўраваць аўтамабіль. Адзіная наша ўмова — па магчымасці, удзел машыны ў выставах. Міністэрства культуры адмовілася. Шкада, бо такое выкарыстанне мае на ўвазе надзвычай клапатлівыя адносіны да экспаната, гэта толькі працягнула б яго жыццё.

Ёсць ГАЗ-61 маршала Талбухіна, «Б'юік», якім карысталася сям'я Варашылава, яшчэ адзін «Б'юік», які карыстаецца сям'я Молатава, аўтамабіль маршала Катукова. У Мінску возіць маладажонаў на вяселлях 13-ая «Чайка» Кісялёва...

Ёсць машыны. І ёсць да іх інтарэс у сённяшняй моладзі. Інтарэс гэты трэба падтрымліваць і развіваць, бо старадаўнія аўтамабілі — не проста гісторыя, гэта прадмет гонару і крыніца натхнення. Яны выхоўваюць густ і крануюць душу.

Размаўляла
Вольга МЯДЗВЕДЗЕВА.

СЁННЯ

Сонца

	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск —	8.01	15.54	7.53
Віцебск —	7.57	15.37	7.40
Магілёў —	7.51	15.44	7.53
Гомель —	7.40	15.49	8.09
Гродна —	8.15	16.10	7.55
Брэст —	8.08	16.18	8.10

Месяц

Апошняя квадра
Месяц у сузор'і Льўа.

Імяніны

Пр. *Васіля, Віктара, Івана, Мацвея, Мікалая, Сцяпана, Фёдара;* **К.** *Дар'і, Маргарыты, Блажэя, Сатурніна, Сцяпана, Фрэдэрыка.*

НАДВОР'Е на заўтра

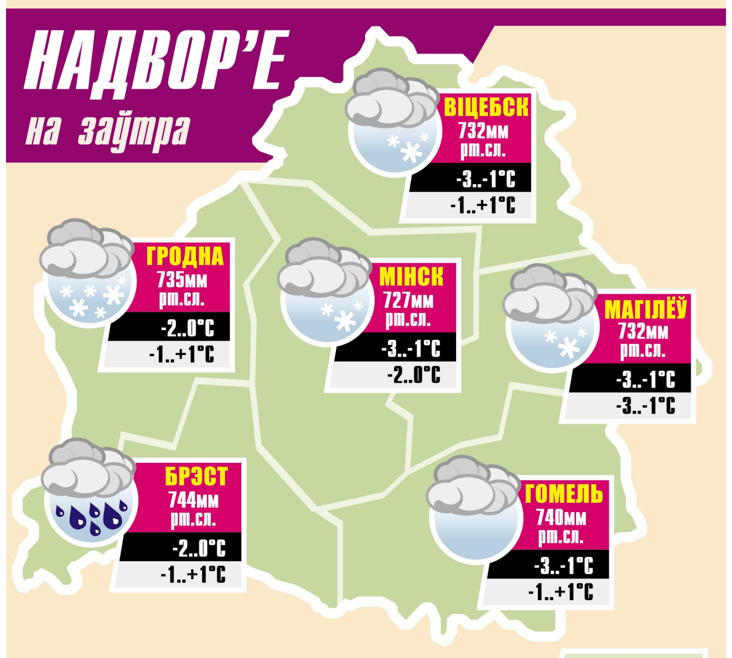

Геамагнітныя ўзрушэнні

— няма прыкметных геамагнітных узрушэнняў

2 снеж. 5 снеж. 8 снеж. 11 снеж. 14 снеж. 17 снеж. 20 снеж. 23 снеж.

...у суседзяў

ВАРШАВА +4..+2°C	КІЕЎ +1..+3°C	РЫГА +2..+4°C
ВІЛЬНЮС -1..+1°C	МАСКВА -1..+1°C	С.-ПЕЦЯРБУРГ -4..-2°C

Дзве даты — 29 лістапада

1939 год — Савецкі Саюз разарваў дыпламатычныя адносіны з Фінляндыяй. У кастрычніку 1920 года паміж Фінляндыяй і Савецкай Расіяй заключаны мірны дагавор. У 1939 годзе Фінляндыя падвергласа нападу з боку СССР, што прывяло да «зімовай вайны» 1939—1940 гадоў, да страты Фінляндыяй часткі тэрыторыі.

1939 год — Вярхоўны Савет СССР аб'явіў савецкімі грамадзянамі жыхароў Заходняй Беларусі і Заходняй Украіны, у якія ў верасні ўвайшлі савецкія войскі.

Цытата дня:

«Не трацце нервы на тое, на што вы можаце патрацiць грошы».

Леанід Леанідаў (1873—1941),
рускі акцёр.

У суд Светлагорскага раёна Гомельскай вобласці паступіла заява аб прызнанні адсутным без вестак грамадзяніна **ЯКШЭВІЧА Міхаіла Вячаслававіча**, 29 ліпеня 1966 года нараджэння, які пражываў па апошнім вядомым адрасе: в. Казлоўка Светлагорскага раёна, вул. Садовая, д. 15, які ў студзені 1999 года выехаў па адрасе: Украіна, Данецкая вобл., Славянскі раён, пасёлак Маякі.

Просьба да ўсіх грамадзян і юрыдычных асобаў, якія маюць звесткі пра грамадзяніна Якшэвіча М.В., паведаміць іх суду Светлагорскага раёна Гомельскай вобласці на працягу двух месяцаў з дня апублікавання аб'явы.

Геральдычныя сімвалы

ГЕРБ СТАЛІЧНАЙ ВОБЛАСЦІ — АДЗІН З НАЙБОЛЬШ ЗНАЧНЫХ АФІЦЫЙНЫХ ГЕРАЛЬДЫЧНЫХ СІМВАЛАЎ БЕЛАРУСІ

Днямі Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь былі зацверджаны афіцыйныя геральдычныя сімвалы адміністрацыйна-тэрытарыяльных адзінак Мінскай вобласці: герб і флаг уласна самой сталічнай вобласці, а таксама горада Беразіно і Бярэзінскага раёна. Сёння чытачам «Звязды» пра іх падрабязна раскажа наш даўні сябар — галоўны спецыяліст аддзела навуковага выкарыстання дакументаў і інфармацыі Дэпартамента па архівах і справаводстве Міністэрства юстыцыі Рэспублікі Беларусь, сакратар Геральдычнага савета пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь, кандыдат гістарычных навук Марына Еленская.

У аснову геральдычнага сімвала Мінскай вобласці пакладзены гістарычны герб Мінскай губерні, зацверджаны 5 ліпеня 1878 года. У залатым полі французскага шчыта, што сімвалізуе хлебныя нівы і мірную працу жыхароў краю, адлюстраваны тры хвалістыя паясы блакітнага колеру, якія ўвасабляюць галоўныя водныя артэрыі рэгіёна. Рэкі Бярэзіна, Нёман і Свіслач на працягу стагоддзяў садзейнічалі яго эканамічнаму развіццю і ўсебаковым сувязям з суседнімі дзяржавамі.

У правай верхняй, найбольш ганаровай частцы герба (нагадаем у чарговы раз, што шчыт разглядаецца нібы з боку рыцара, які трымае яго ў руках перад сабой) размешчаны герб Мінска — беларускай сталіцы, самага буйнога горада ў краіне, які размешчаны на тэрыторыі Мінскай вобласці і з'яўляецца яе цэнтрам. Уключэнне сталічнага герба ў рэгіянальны — адзін з прыёмаў сканавання гербаў у сучаснай міжнароднай геральдыцы. Дадзены герб існуе з 1591 года і з'яўляецца адным з самых старажытных геральдычных сімвалаў на тэрыторыі Беларусі. Гэта — нацыянальны гісторыка-геральдычны помнік. На ім адлюстраваны адзін з шырока распаўсюджаных біблейскіх сюжэтаў у сусветным мастацтве — Узнясенне Дзевы Марыі. Мастацкі вобраз Дзевы Марыі з'яўляецца сімвалам чысціні, святла і мацярынскай любові. Такім чынам, сучасны герб Мінскай вобласці з'яўляецца спалучэннем розначасовых сімвалаў, што гістарычна належаць Міншчыне, і хоць і ў наш час маюць вечнае гуманістычнае значэнне, наколькі вечныя каштоўнасці простыя і зразумелыя кожнаму жыхару вобласці, — падкрэслівае Марына Еленская.

Поўны герб Мінскай вобласці — як адзін з найбольш значных афіцыйных геральдычных сімвалаў Рэспублікі Беларусь — абавязкова павінен складацца, акрамя ўласна шчыта, з цэлага шэрагу геральдычных упрыгажэнняў — кароны, дубовага вянка і ордэнскай стужкі.

Каронай называецца элемент герба, размешчаны над шчытом, які служыць адзнакай вядомай улады і сваёй формай вызначае статус той ці іншай адміністрацыйна-тэрытарыяльнай адзінкі. Па форме верхняга геральдычнага ўпрыгажэння можна меркаваць аб значнасці вобласці ў дзяржаве. «Так, у гербе Гомельскай вобласці выкарыстана геральдычная карона з трыма зубцамі. Для герба Мінскай — як сталічнай — вобласці прапанавана найбольш ганаровая і прыгожая — вялікая залатая вежавая карона з пяццю зубцамі як абавязковым атрыбутам абласных гербаў, пачынаючы з 1857 года», — дадае Марына Еленская.

Дубовы вянок адлюстроўваецца ў абласных гербах па двух баках ад шчыта і складаецца з залатых лістоў, галінак і жалудоў. Ордэнская, так званая Андрэеўская, стужка блакітнага колеру звязвае вянок. Стужка такога колеру ўпрыгожвала герб Мінскай губерні з 1878 года.

1. Герб Мінскай вобласці. 2. Флаг Мінскай вобласці. 3. Герб горада Беразіно.

Флаг з'яўляецца вексілалагічнай (флагавай) трансфармацыяй герба. Колер палотнішча абумоўлены гістарычна. Пасля адміністратыўнай рэформы 1564—1566 гадоў ваяводствы Вялікага княства Літоўскага атрымалі з казны зацверджаныя сцягі. Сярод іншых быў сцяг Мінскага ваяводства, які меў палотнішча чырвонага («гвоздзіковага») колеру. Кіруючыся прынцыпамі гістарызму і пераемнасці, распрацоўшчыкі геральдычнага сімвала прапанавалі зрабіць палотнішча (з суадносінамі бакоў 1:2) сучаснага флага Мінскай вобласці менавіта чырвоным.

Цяпер пагаворым пра афіцыйныя геральдычныя сімвалы — герб і флаг — горада Беразіно і Бярэзінскага раёна. Найперш трэба сказаць, што Беразіно ўпершыню згадваецца ў пачатку XVI стагоддзя як мястэчка ў Любашанскім старастве Вялікага княства Літоўскага. З 1560-х гадоў яно ўваходзіла ў Мінскі павет. З сярэдзіны XVI стагоддзя належала прадстаўнікам магнацкага роду Сапегаў, якія шмат зрабілі для гаспадарчага і эканамічнага развіцця горада.

— Асноўнай гербавага сюжэта сучаснага герба для горада Беразіно і Бярэзінскага раёна паслужыў радавы знак Сапегаў «Ліс»: узнікаючы з залатой кароны ліс чырвонага колеру, які скіраваны ўправа, што трымае ў лапах залатую стралу, перакрыжаваную двойма перакладзінамі. У нізкім зялёным полі размешчаны тры перакрыленыя дубовыя сярэбраныя лісты з двума жалудамі. Гэтыя элементы герба сімвалізуюць асаблівасці мясцовага ландшафту, — працягвае апавед Марына Міхайлаўна.

Флаг горада Беразіно і Бярэзінскага раёна — прамавугольнае палотнішча белага колеру з суадносінамі бакоў 1:2, у ніжняй частцы якога на добрым баку размешчана гарызантальная паласа зялёнага колеру, якая складае трэць яго шырыні. У цэнтры на паласе размешчаны герб «Ліс». Прыём, пры якім гербавае адлюстраванне размяшчаецца на ўсім палотнішчы флага, — гэта распаўсюджаны прыём у сучаснай тэрытарыяльнай геральдыцы Беларусі. Прыкладам тут могуць служыць гістарычныя гербы і створаныя на яго аснове ў нашыя дні флаг гарпасёлка Вялікая Бераставіца і Бераставіцкага раёна Гродзенскай вобласці, якія былі зацверджаны Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь у ліпені 2006 года.

Афіцыйныя геральдычныя сімвалы адміністрацыйна-тэрытарыяльных адзінак Мінскай вобласці былі створаны на падставе ідэй і распрацовак Марыны Елінскай у цесным творчым супрацоўніцтве з ужо добра вядомым чытачам «Звязды» мастаком-геральдыстам Віктарам Ляхарамі, членам Міжнароднага саюза дызайнераў.

Дарэчы будзе сказаць, што на сёння, з улікам нядаўна зацверджаных афіцыйных геральдычных сімвалаў адміністрацыйна-тэрытарыяльных адзінак Мінскай вобласці, у Дзяржаўны геральдычны рэгістр унесены ўжо гербы і флагі 165 адміністрацыйна-тэрытарыяльных і тэрытарыяльных адзінак Беларусі. У Брэсцкай вобласці афіцыйныя геральдычныя сімвалы маюць ужо 22 населеныя пункты, у Віцебскай — 33, у Гомельскай — 32, у Гродзенскай — 27, у Мінскай — 29, у Магілёўскай — 22 адміністрацыйна-тэрытарыяльныя і тэрытарыяльныя адзінкі. Але праца па стварэнні геральдычных сімвалаў населеных пунктаў яшчэ не скончана. Гэта, у прыватнасці, адзначалася на рэспубліканскім семінары «Тэрытарыяльная геральдыка Беларусі: праблемы і перспектывы», дзе разглядаліся новыя гербы і флагі і іх рэгістрацыя», які праходзіў нядаўна у Мінску з удзелам у тым ліку і архівістаў, ідэолагаў з абласцей. Так, на семінары адзначалася, што і ў Мінскай вобласці ўзорні можна і трэба актывізаваць работу па стварэнні новай геральдыкі, якая адлюстравала б багатае гістарычнае мінулае многіх населеных пунктаў. Калі гаварыць толькі пра гістарычныя гербы, у Гродзенскай вобласці можна прыгадаць населеныя пункты Воліпа, Гераніёны, Жыровічы, Ілінішкі, Любча, Прывалка, Азэльск і іншыя, у Віцебскай вобласці ўвогуле можна назваць, напрыклад, Езярышча, Бягомль, Багушэўск, Лыпутны, Асінторф.

Сяргей РАСОЛЬКА.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА

Государственный комитет по имуществу Республики Беларусь извещает о проведении открытого аукциона по продаже принадлежащих Республике Беларусь акций открытого акционерного общества «БелОМО-Строй».

Аукцион состоится 29 декабря 2007 г. в 10.00 по адресу: г. Минск, переулок Красноввездный, 12.

Продавец - Государственный комитет по имуществу Республики Беларусь, г. Минск, переулок Краснозвездный, 12.

Для участия в аукционе в срок до 16.00 10 декабря 2007 г. по адресу: г. Минск, пер. Краснозвездный, 12 предоставляются следующие документы:

заявление на участие в аукционе по установленной форме;

юридическими лицами - резидентами Республики Беларусь - нотариально заверенные копии учредительных документов и свидетельства о государственной регистрации, доверенность представителя юридического лица (кроме случаев, когда юридическое лицо представляет его руководитель), нотариально заверенная копия выданной Министерством финансов Республики Беларусь лицензии на право осуществления профессиональной и биржевой деятельности на рынке ценных бумаг (профессиональными участниками рынка ценных бумаг);

представителями физических лиц - резидентов Республики Беларусь - нотариально заверенная доверенность;

юридическими лицами - нерезидентами Республики Беларусь - легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть произведена не ранее 6 месяцев до даты подачи заявления на участие в аукционе) или иное равнозначное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения;

представителями юридических и физических лиц - нерезидентов Республики Беларусь - легализованная в установленном порядке доверенность;

документ, подтверждающий согласие антимонопольного органа на совершение сделки, в случаях, установленных законодательством Республики Беларусь.

При подаче документов на участие в аукционе физические лица, представители физических и юридических лиц представляют копию паспорта и предъявляют паспорт или иной документ, удостоверяющий личность, для заверения копии паспорта лицом, принимающим документы.

Не допускается одновременное участие в аукционе заинтересованных лиц: физических лиц, состоящих в родственных отношениях или браке; юридических лиц, участниками которых выступают одни и те же физические и (или) юридические лица; юридических лиц, в уставном фонде которых одно и то же юридическое или физическое лицо (или его супруг) имеет долю в размере двадцати и более процентов; юридических лиц, одно из которых в соответствии с законодательством признается дочерним или зависимым по отношению к другому.

Для участия в аукционе уплачивается задаток в сумме 30 431 000 (тридцать миллионов четыреста тридцать одна тысяча) белорусских рублей на счет № 3642974000028 в филиале № 529 «Белсвязь» АСБ «Беларусбанк», г. Минск, код 720; получатель платежа - Фонд государственного имущества Государственного комитета по имуществу Республики Беларусь, УНП 102314789.

Задаток уплачивается в срок до 19 декабря 2007 г. согласно договору о задатке, заключаемому с Фондом государственного имущества Государственного комитета по имуществу Республики Беларусь при регистрации заявления на участие в аукционе.

Выигравшим торги на аукционе признается лицо, предложившее за пакет акций (лот) наиболее высокую цену.

Договор купли-продажи акций заключается с участником аукциона, выигравшим торги, в течение 10 календарных дней с даты проведения аукциона.

Участники аукциона оплачивают фактические затраты на подготовку и проведение аукциона согласно выписанному каждому счету-фактуре в течение 3 рабочих дней со дня проведения аукциона.

Получить более подробную информацию об ОАО «БелОМО-Строй», ознакомиться с проспектом эмиссии и годовой бухгалтерской отчетностью акционерного общества по состоянию на 1 января 2007 г., проектом договора купли-продажи акций можно по адресу: г. Минск, пер. Краснозвездный, 12, каб. 401.

Контактные телефоны:

Фонд государственного имущества Государственного комитета по имуществу Республики Беларусь (017) 284 89 36 , 284 85 62.

Департамент ценовой политики Министерства экономики (017) 200 68 45, 222 67 17, 222 67 72.

Полное и сокращенное наименования открытого акционерного общества, его адрес	Уставный фонд, шт. акций	Номинальная стоимость акции, рублей	Доля государства в уставном фонде		Предлагается для реализации		Начальная цена		Лот № 1	
			кол-во акций, шт.	в % к УФ	кол-во акций,	в % к УФ	акции, рублей	пакета акций, рублей	количество акций в лоте, штук	начальная цена лота, рублей
Открытое акционерное общество «БелОМО-Строй» (ОАО «БелОМО-Строй»), г. Минск, ул. Филимонова, 53А	5946	29400	5276	88,7	5276	88,7	57 678	304 309 128	5276	304 309 128

ОАО «БелОМО-Строй» имеет на праве аренды земельные участки в г. Минске по ул. Филимонова общей площадью 0,2884 га, в том числе 0,1587 га - для размещения объектов многоквартирной жилой застройки.

Госкомимущество РБ УНП 100745627

ЗВЯЗДА
БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАСНАВАЛЬНІКІ:
Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь,
Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь,
Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь
РЭГІСТРАЦЫЙНЫ НУМАР 1.

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: І. БАРАНОЎСКІ, С. ГРЫБ, У. ЗДАНОВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), Н. КАРПЕНКА, Л. ЛАХМАНЕНКА, Т. ПАДАЛЯК, С. ПРОТАС (намеснік галоўнага рэдактара), С. РАСОЛЬКА, Л. РЫЖАНКОВА (першы намеснік галоўнага рэдактара), Л. СВІДРЫЦКАЯ, А. СЛАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК, І. ШЧУЧЭНКА.

НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

ТЭЛЕФОНЫ: прыёмная — 287 19 19 (тэл./факс); аддзелы: пісьмаў — 287 18 64, падпіскі і распаўсюджвання — 287 18 51, юрыдычнага — 287 19 68, сакратарыята — 292 05 82, адказных за выпуск дадаткаў: «Чырвоная змена» — 292 44 12; «Мясцовае самакіраванне» — 292 21 03, уласных карэспандэнтаў: у Брэсце: 20 37 98, Віцебску: 24 31 92, Гродне: 43 25 29, Гомелі: 74 13 92, Баранавічах: 7 26 02, Магілёве: 32 74 31; бухгалтэрыі: 292 22 03; даведкі па рэкламе і аб'явах тэл./факс: 287 17 79, e-mail: reklama@zvyazda.minsk.by, рэдактар рэкламнага аддзела — тэл./факс 292 04 52.

html: www.zviazda.by E-mail: info@zvyazda.minsk.by

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не заўсёды супадаюць з меркаваннем рэдакцыі. Рэдакцыя пакідае за сабой права не ўступаць у перапіску з аўтарамі. Перадрук матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Газета аддрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку».
Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 250 разоў на год.
Тыраж 32.347. Індэкс 63850. Зак. № 6492. Нумар падпісаны ў 19.30.
М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12